STRIPWEEKBLAD

pep

nr. 48*20/26 nov 1971
prijs 65 cent

NIEUW!

Dick Tracy de terugkeer van Groovy

DEZE WEEK:

PIM DOESBURG

HOERA !

Post voor

POSTBUS 497 AMSTERDAM

BETTY BOOP

HOOFDREDACTEUR
Hetty Hagebeuk
CHEFREDACTEUR
Jan van Gelderen
REDACTIE
Jan de Rooy
Frits van der Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

VASTE MEDEWERKERS
Hans Kresse
Dick Matena
Dino Attanasio
Richard Pakker
Anton Kuyten
Fred Julsing
Johnn Bakker
Gideon Brugman
Jan Meulendijks
Chris Lukàcs
Henk Albers
Willy Lohmann
Yvan Delporte
Daan Jippes
Tonny Koot
Lo Hartog van Banda
Martin Lodewijk
Peter de Smet
Carl Hollander
Jos Looman
Jan Wesseling
Claude Vanheye
Rinus Wilms
Guus de Jong

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Gaatjes

Ik vind Pep hartstikke goed, alleen zou ik een bezwaar willen maken. In Pep 40 schiet Ma Dalton drie keer in de slagerij, en toen Lucky Luke binnenkwam, waren er vier gaatjes: één in de worst, één in de pet van de slager en twee in de muur. Hoe kan dat?

Kadré Huysmans, Zwanenburg

Die ene in de muur was van een vorige overval.

Etherverontreiniging

Het is lang geleden dat ik zo iets onzinnigs las als in Pep 38 in het stukje over Rob Out. Daarin verkondigde Jan de Rooij dat het draaien van platen van Heintje en Corrie & De Rekels etherverontreiniging is. Veronica is nog steeds een commercieel radiostation, en dat hij Heintje en Corrie & De Rekels niet kan waarderen, wil nog niet zeggen dat het draaien van die muziek meteen etherverontreiniging is. Het merendeel van de Nederlandse bevolking vindt juist het tegendeel, wat niet inhoudt dat Pep Heintje e.d. moet plaatsen, maar ook niet dat het etherverontreiniging is. Dat wilde ik even zeggen.

Ivo Wildenberg, Den Haag

Jan de Rooij heeft een andere mening dan het merendeel van de bevolking.

Sigaret

Ik snap niet waarom Lucky Luke altijd een sigaret in z'n mond heeft. Verder vind ik Asterix en Lucky Luke de beste verhalen. Zoudt u mij over die sigaret willen inlichten?

John Storm, Utrecht

Hij is verslaafd.

Uitvinden

In vind vooral Engelbert goed. Wie die strip heeft uitgevonden, verdient een dikke pluim! Ook Cocco Bill moet blijven. Kan er een uithaler komen van Canned Heat, The Sweet en The Cats? Pep is keigoed en ik heb ook verder geen klachten.

Erik Schut, Gasselte

The Cats in het vorige nummer, Canned Heat niet, Sweet eventueel wel.

Aaargh

In Pep 38 vraagt Karel Withaar om een uithaler van Dracula of Frankenstein. IK begrijp het antwoord niet goed. U heeft er namelijk „AAARGH" onder gezet. Wat was dat nou? Ja of nee? Ik hoop ja.

E. Oudenaarden, Rotterdam

Nee.

OPLOSSING PUZZEL PEP 47

Op zee heeft Roodbaard in een kist
een verstekeling opgevist.
De man nam een vel,
een pen en zei snel:
„Ik zoek nieuws, ik ben journalist."

INHOUD

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent.
Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan hij desgewenst voor toezending van stortings-acceptgirokaarten zorgen.
Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: Voor abonnees via wederverkoper: Pep, Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85. Voor postabonnees: Pep, Postbus 299, Haarlem, telefoon 023 - 31.92.03. **OVERIGE VRAGEN EN MEDEDELINGEN:** Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85.
Adreswijziging: s.v.p. drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.
Advertentie-exploitatie: Admedia N.V., Postbus 7902, Amsterdam, telefoon 020 - 44.37.44.

Agency for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

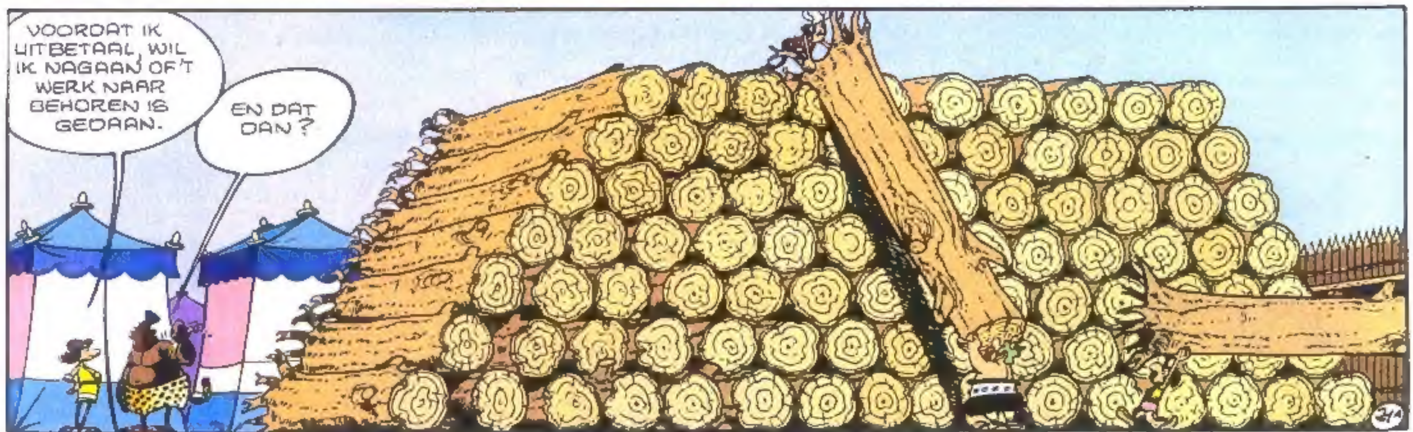

Asterix en de

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

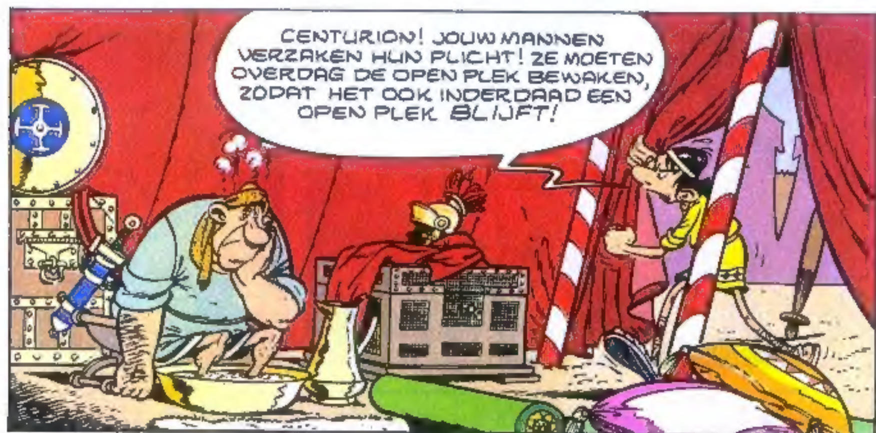

romeinse lusthof

De nieuwe arbeidsvoorwaarden en de toverdrank doen wonderen. In zeer korte tijd ontstaat er een grote open plek in het bos, maar…

© Dargaud S.A. — 1971

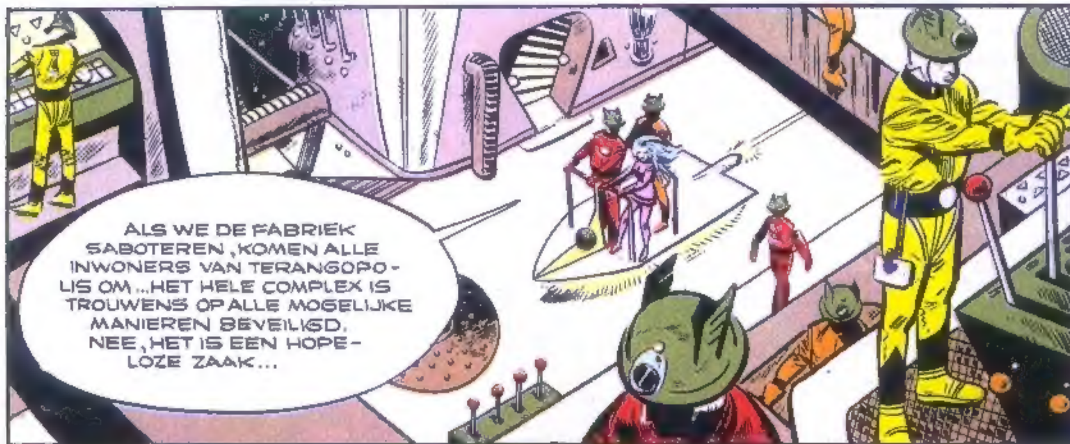

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

DOOR: EDDY PAAPE
EN: GREG
VERTALING: JAN DE ROOIJ

JE BENT NU IN HET ENIGE GEBOUW DAT BOVEN HET PLATFORM VAN DE RUIMTEHAVEN UITSTEEKT. HIERVANDAAN KUNNEN WE PRECIES VOLGEN WAT ER GAAT GEBEUREN...

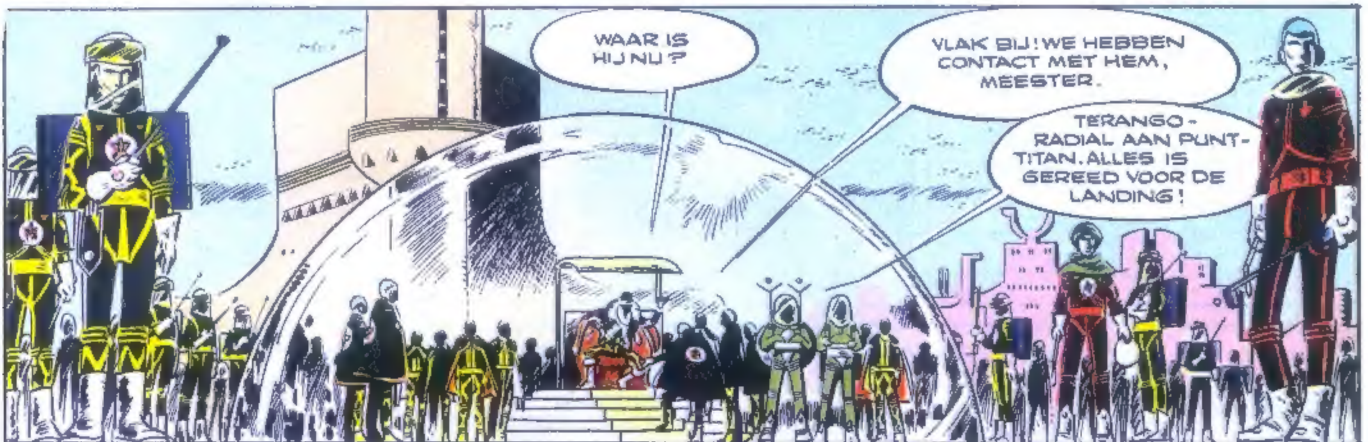
WIE ZOU DE NIEUWE BONDGENOOT VAN SECTAN ZIJN?

?

FA/3.

HET WOUD VAN STAAL

Granya heeft in Terangopolis medestrijders gevonden. De stad is in rep en roer. De heerser Sectan verwacht zeer belangrijk bezoek...

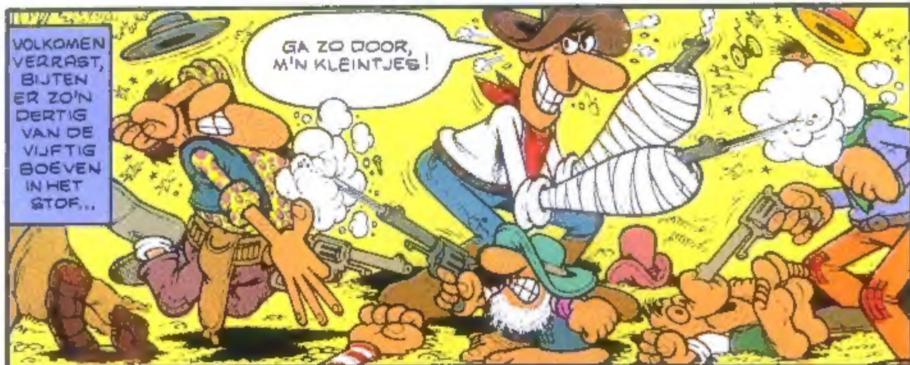

WORDT VERVOLGD

JACOVITTI:
COCCO BILL

DE BENDE VAN MAMA BELAAGT DE KLEINE MAC MACISTS. COCCO BILL NEEMT HET OP VOOR DE DWERGJES EN HEEFT EEN LIST BEDACHT OM DIE SCHURK VAN 'N MAMA VOOR EENS EN ALTIJD HET ZWIJGEN OP TE LEGGEN: BARNABA MAC MACIST IS TERUGGEGAAN NAAR DE STAD BARBARA CITY EN STROOIT DAAR HET PRAATJE ROND DAT COCCO BILL GEWOND IS. EVEN LATER KOMT ONZE HELD OOK IN DE STAD AAN MET BEIDE HANDEN TOT AAN DE ELLEBOGEN IN HET VERBAND. HIJ LAAT ZICH GEWILLIG ONTVOEREN DOOR MAMA, DIE ZIJN KANS SCHOON ZAG. DAN LOKT HIJ MAMA MEE NAAR DE VESTING VAN DE MAC MACISTS... HET PLAN VAN COCCO BILL IS VOLLEDIG GESLAAGD...

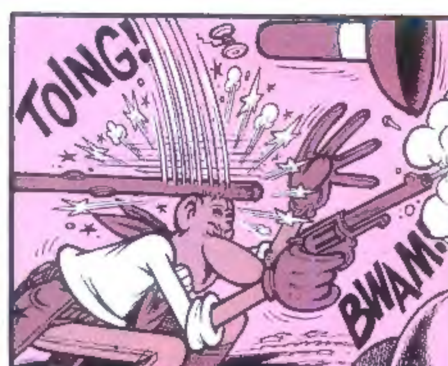

de BILLIPUTTERS

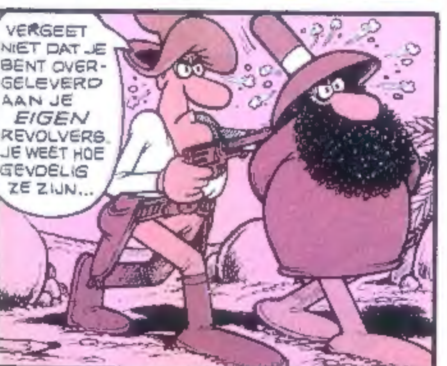

WORDT VERVOLGD

Roodbaard

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: HUBINON
VERTALING: JAN DE ROOIJ

EVEN LATER WORDEN ROODBAARD EN ERIK EN ZIJN VRIENDEN IN DE BOEIEN GEKLONKEN. DAN VAART DE ZEEDUIVEL, 'T SCHIP VAN STARK LE NOIR, WEG..

HET WAS ERG SLIM VAN JE OM DE VLAG TE STRIJKEN EN KANONSKOGELS AF TE VUREN!

HA! HA! DAT ROODBAARD DIE AARDBEVING OVERLEEFD HAD, STOND VOOR ME VAST...ONKRUID VERGAAT NIET!...MAAR DOOR ONZE SALVO'S HEEFT HIJ ZICH LELIJK IN DE LUREN LATEN LEGGEN!

DRIE DAGEN ZIJN VOORBIJGEGAAN. IN HET RUIM VAN 'T SCHIP, WAAR 'N TROPISCHE HITTE HEERST, LIKKEN DE GEVANGENEN DIE NOG STEEDS NIETS TE DRINKEN HEBBEN GEHAD, HUN BOEIEN AF, VANWEGE DE DORST.

W..WATER! A...ALSJEBLIEFT!

KAPITEIN! D'IE-POOT IJLT! KIJK 'NS HOE HIJ E'UIT ZIET! HIJ HOUDT 'T NOOIT LANG VOL!

ALLE BOKKEPOTEN! STRAKS KOMEN WE NOG VAN DORST OM! DAN HEEFT STARK ZIJN ZIN!

KAPITEIN! DE GEVANGENEN HOUDEN HET NIET LANG MEER VOL...DIE VENT MET Z'N HOUTEN POOT IS AL BEWUSTELOOS...ALS WE 'M GEEN WATER GEVEN, IS-IE MORGEN DOOD!

MOOI ZO!

TB.5.A.

ZE ZULLEN WEL INSCHIKKELIJK GEWORDEN ZIJN! HA! HA! BRENG ZE MAAR BOVEN!

JULLIE ZIEN ER ZWAKJES UIT, JONGENS! HA! HA! DUS DE HEREN BEKLAGEN ZICH OVER MIJN GASTVRIJHEID? OH, JULLIE WILLEN EEN SLOK? DAT KAN! MAAR JE MOET ER WEL VOOR BETALEN! EN OP ZEE IS DRINKWATER VEEL WAARD!

IK GELOOF DAT IK 'M BEGIN TE BEGRIJPEN!

LAFAARD! PLOERT! BETALEN? M'N SCHIP WAS ALLES WAT IK HAD EN DAT BEN IK KWIJT!

HA! HA! WAT KAN ME DAT SCHIP SCHELEN, SNOTNEUS! IK MOET DE SCHAT VAN DIE OUWE DUIVEL DAAR HEBBEN!

WAT?!

DERTIG JAAR LANG HOU JE JE NU AL MET PIRATERIJ BEZIG...KLOOSTERS EN STEDEN HEB JE GEPLUNDERD...TIENTALLEN GALJOENEN HEB JE OVERVALLEN...OH, EN DAN VERGAT IK NOG DIE ERFENIS DIE JE VAN MORGAN KREEG.* WAT ZUL JIJ 'N JUWELEN HEBBEN!

EEN BUIT WAAR ELKE ZEEMAN VAN DE NIEUWE WERELD VAN DROOMT!...

DIE SCHAT IS ER NIET MEER, STARK!

* ZIE: HET SPOOKSCHIP

TB.5.B.

DE SCHAT

Roodbaard en zijn mannen, die na de aardbeving op het Hondeneiland zijn aangespoeld, worden door Stark le Noir gevangen genomen.

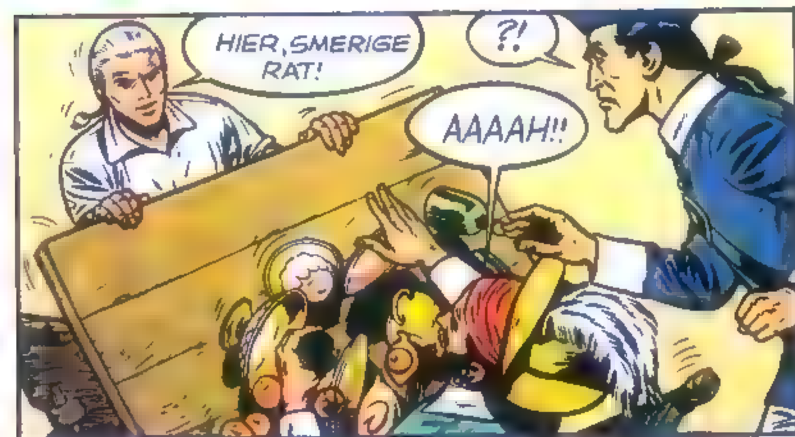

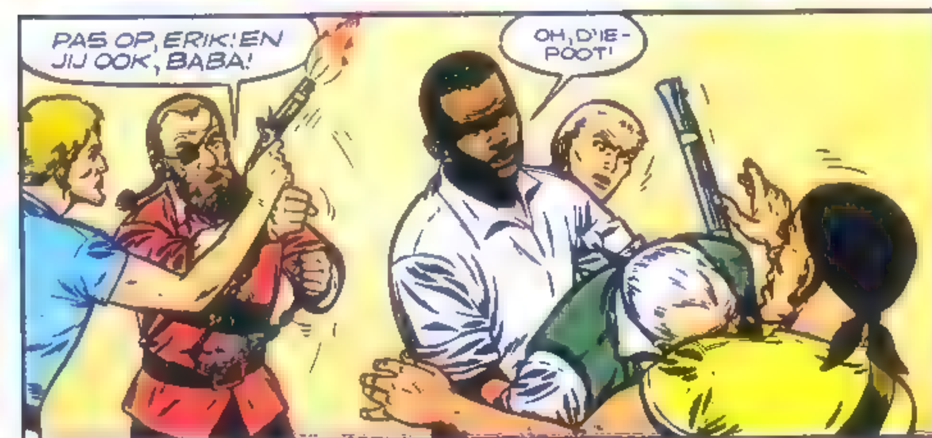

Roodbaard

DE SCHAT

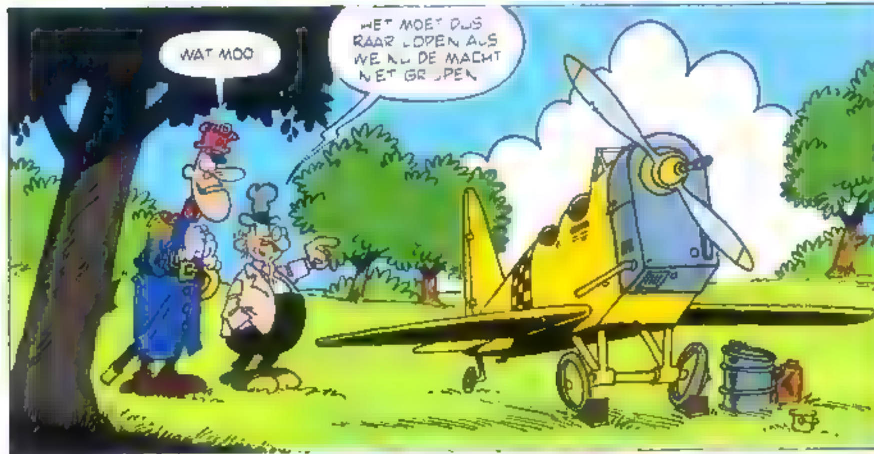
WORDT VERVOLGD

DE GENERAAL

KOM EENS MEE, GENERAAL, IK HEB IETS GEWELDIGS OP DE KOP GETIKT

HET WAS EEN KOOPJE. IK HEB EEN PAAR TECHNISCHE VERBETERINGEN AANGEBRACHT

EN 'T VOORZIEN VAN EEN MACHINEGEWEER, BOM EN VLAMMENWERPER
OH!

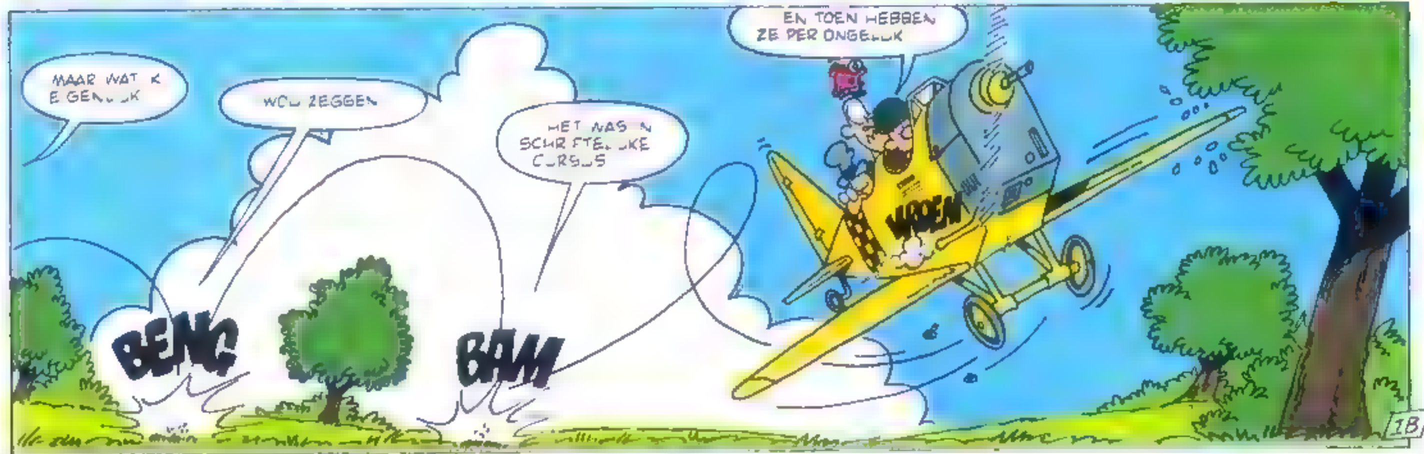

WAT MOOI
HET MOET DUS RAAR LOPEN ALS WE NU DE MACHT NIET GRIJPEN

DE SOLDAAT KAN VLIEGEN
HA! IK WORD DE SCHRIK VAN HET ZWERK
EEN TWEEDE RODE BARON
JAWEL
1A

HELA, SOLDAAT, JIJ HEBT TOCH EEN PILOTENCURSUS GEVOLGD?
JAWEL, MAAR
MOOI ZO

NIET KLETSEN DAN INSTAPPEN EN WEGWEZEN
JA, MAAR

NOU, KOMT ER NOG WAT VAN? STARTEN DAT IS EEN BEVEL.
EN BEVEL IS BEVEL.
VOORUIT DAN MAAR

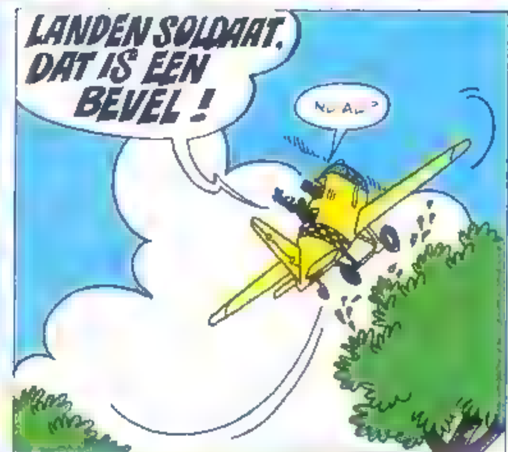

EN TOEN HEBBEN ZE PER ONGELUK
MAAR WAT IK EIGENLIJK
WOU ZEGGEN
HET WAS 'N SCHRIFTELIJKE CURSUS
BENG
BAM
VROEM
1B

en HET VLIEGTUIG

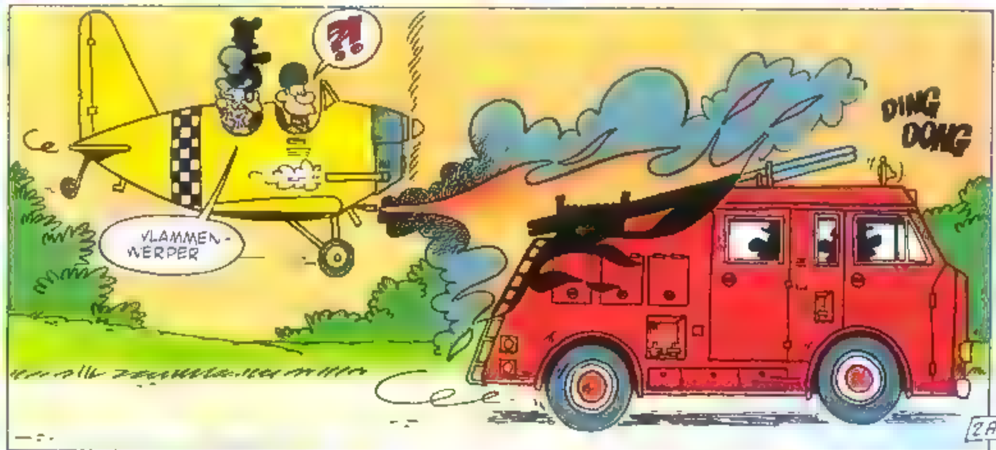

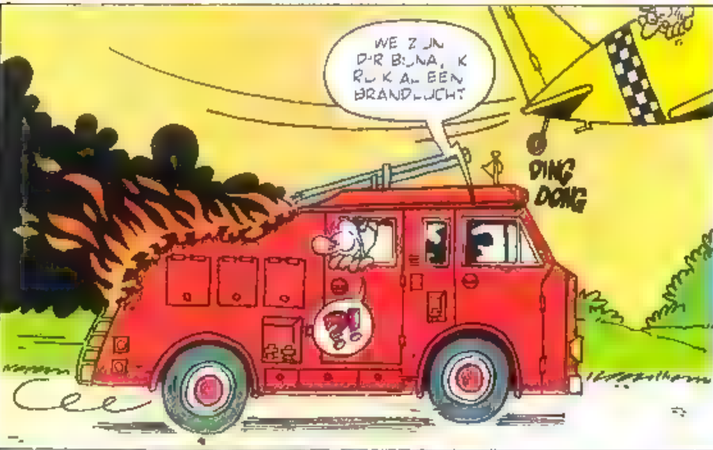

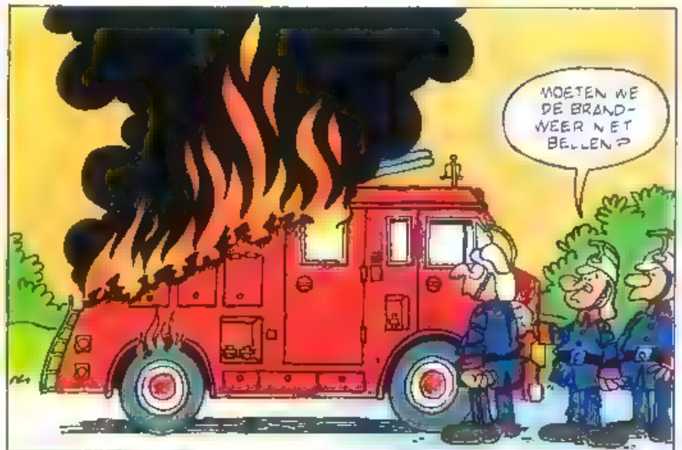

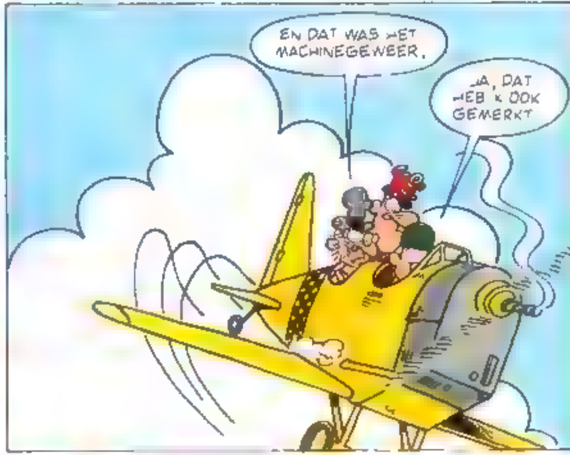

DE GENERAAL

RATATATAAA
ALTIJD PRIJS ALTIJD RAAK
5 SCHOTEN VOOR 1 GULDEN
PANG
SCHIET BIJ PIET

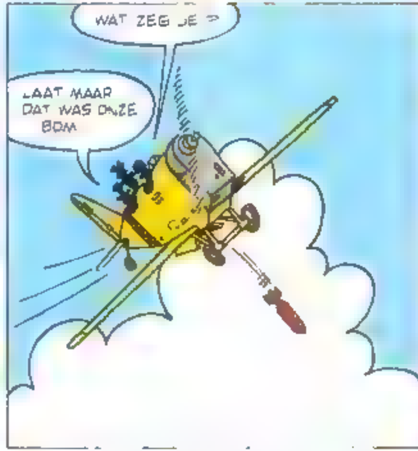
NOU, WAT HEB IK GEWONNEN?

LANDEN *
RUSTIG NOU MAAR, IK DOE M'N UITERSTE BEST
3A

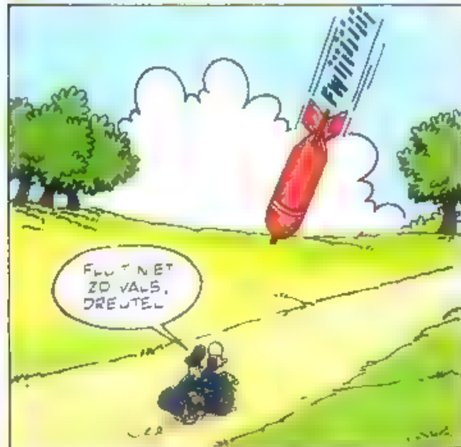
* DOOR PANISCHE ANGST VERSTIKTE STEM

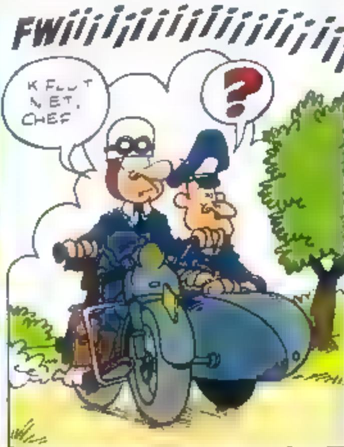

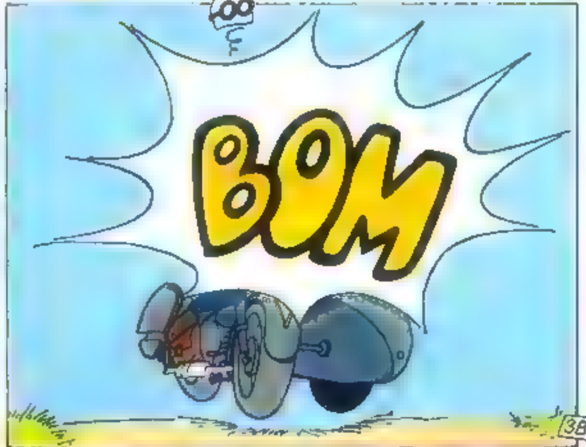

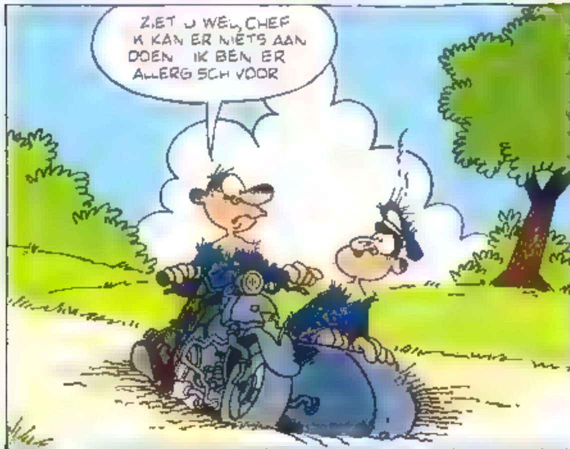

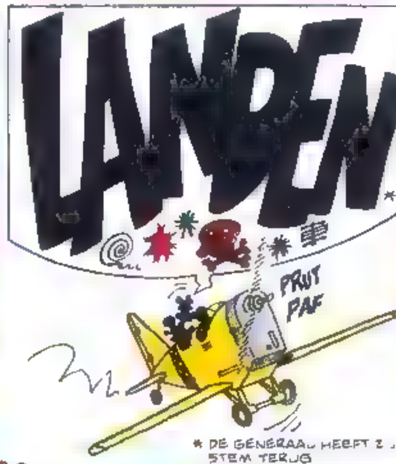

en HET VLIEGTUIG

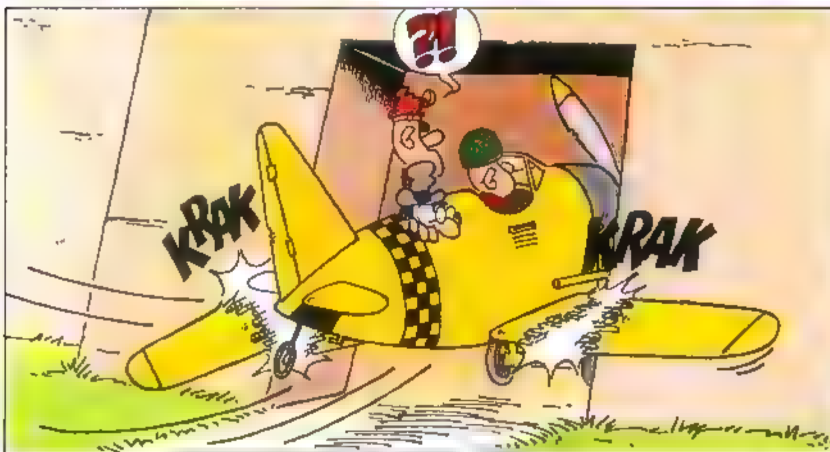

EINDE

puzzelen met LUC ORIENT

DEE: JAN MEULENDIJKS
SAMENSTELLING HENK ALBERS

2 Δ I E S N Δ
≶ T N ≶
Δ E E N N D T Δ
3 ≶ D A T ≶
≶ a d i o ≶
∩ a L p K s E ∩
≶ A A R ≶

∩ p l a t o ∩
≶ K S E R ≶
∩ R V H A O N ∩
≶ D E G ≶
≶ h ij 1 ≶
∩ I D D A E G ∩
Δ l h e U Δ
≶ u i s ≶
1 ∩ D I E E O E ∩
≶ R I E ≶
Δ C T B O Δ
∩ l w t a a t ∩
≶ T E R ≶
Δ r e k i Δ
∩ S M T E E G ∩

OP EEN VAN ZIJN VERRE REIZEN ONTMOET LUC ORIËNT DIT VREEMDE WEZEN. OVERIGENS ZEER INTELLIGENT, GETUIGE DE STAPEL BOEKEN DIE NAAST HET WEZEN STAAN. ALS JE WIL WETEN WAT VOOR WEZEN HET IS EN WAT ZIJN GEWOONTEN ZIJN, DAN MOET JE IN DE STAPEL HET BOEK MET EEN CIJFER 1 OPZOEKEN. DAARIN STAAN EEN AANTAL LETTERS EN EEN TEKENTJE. IN DE STAPEL BEVINDEN ZICH NOG MEER BOEKEN MET DATZELFDE TEKENTJE. LEG NU DIE BOEKEN ZODANIG ACHTER BOEK 1 (HORIZONTAAL) DAT JE EEN GOED LEESBAAR TWEEREGELIG RIJMPJE KRIJGT.

VERVOLGENS GA JE NAAR HET BOEK MET EEN 2. OOK DAARIN STAAT EEN TEKENTJE DAT WEER OP ANDERE BOEKEN VOORKOMT. LEG DIE SERIE OOK ZODANIG AAN ELKAAR DAT JE EEN TWEEREGELIG RIJMPJE KRIJGT. DOE OOK ZO MET SERIE 3. HIER KRIJG JE ÉÉN REGEL, DE SLUITREGEL VAN HET GEHEEL!

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

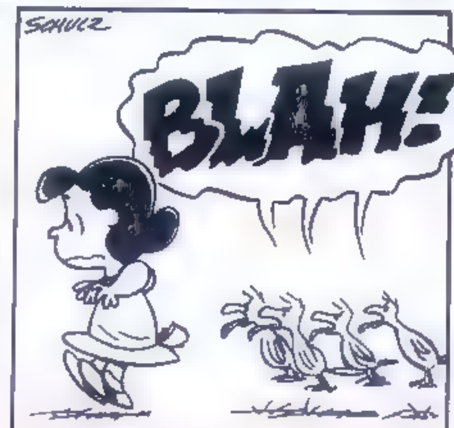

DE CHOPPER

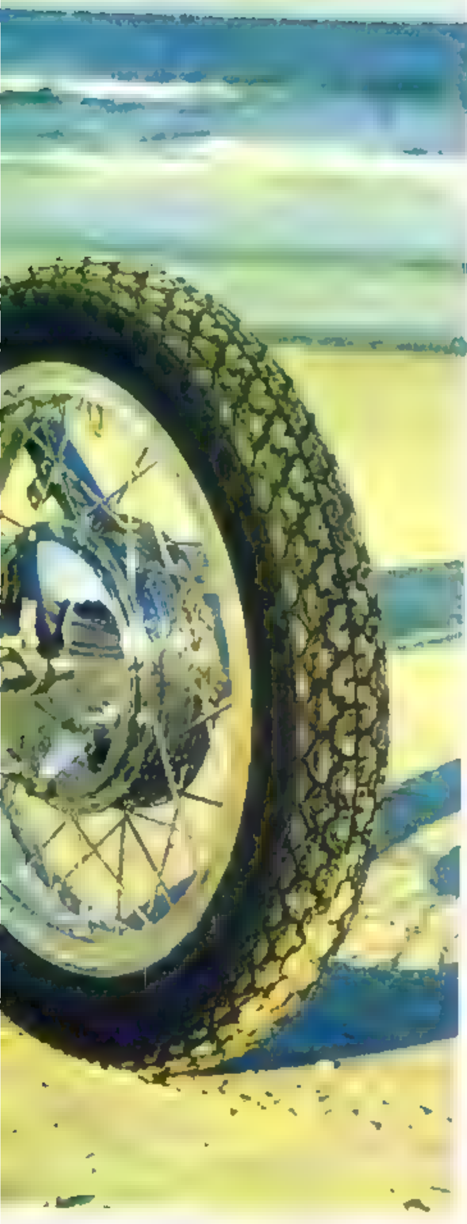

RAGE

tekst Karel Kersten

foto s Jan Heese

Een dik half jaar geleden hebben we het een en ander verteld over de Kreidler chopper (Pep 14). We waren toen erg enthousiast over die pretfiets, op een paar dingen na: het is eigenlijk een onpraktisch ding en de veiligheid laat te wensen over Deze nadelen wegen nog zwaarder bij z'n grote broer, de èchte chopper. Het staat natuurlijk geweldig leuk, zo'n opgedirkte motorfiets, maar het heeft met motorrijden niet veel te maken. Want laten we eerlijk zijn, je koopt toch zeker een motorfiets om er mee te scheuren, om auto's te vlug af te zijn en plat door de bochten te jagen? En als je denkt dat je dat allemaal met een chopper kan doen, zit je goed fout. Op hard rijden zijn ze niet berekend en een platte bocht maken, is helemaal onbegonnen werk. Het lukt alleen als je motorfiets volledig is aangepast. Anders zijn ze er alleen maar voor de show; ze trekken de aandacht als ze stil staan en op de weg leggen ze het af tegen elke gewone motorfiets. Een voorbeeld van zo'n aangepaste chopper was Peter Fonda's Harley Davidson uit „Easy Rider" Daar was niet alleen de voorvork verlengd, maar waren ook wielophanging, balhoofd en zwaartepunt tot in de finesses uitgekiend. Met Fonda's Harley waren bochten te nemen zoals ze op een motor genomen dienen te worden. Later ontstond het misverstand dat iedere motor met 'n absurd lange voorvork een gemakkelijk te berijden chopper zou zijn Vergeet het maar rustig!

Toen „Easy Rider" een wereldsucces bleek te worden, zagen een paar handige Amerikaanse jongens hun kans schoon. Ondersteund door een fikse reclamecampagne, brachten ze die onhandelbare voorvorken bij honderden aan de man. Zoals zo vaak gebeurt, waaide de rage over naar Europa en daarom zitten we nu ook hier met choppers in ons maag, die in zeker opzicht levensgevaarlijk zijn. Het is een rage, en een dure ook! Je moet echt behoorlijk in de slappe was zitten om er een chopper op na te kunnen houden Een wat extreem voorbeeld is het driewielertje (foto bovenaan de pagina), door eigenaar-bouwer Dick Hutchison „Trike" gedoopt, aangedreven door een supersnelle Chevrolet Corvair krachtbron met compressor Dit karretje heeft, echt waar, vijftienduizend gulden gekost! Als je bedenkt dat Hutchison er alleen maar mee op het strand van Florida rijdt, waar de maximum toegestane snelheid tien mijl per uur bedraagt, vraag je je wel even af waar die Corvair motor voor dient . . Denk maar niet dat de Amerikaanse wegen vol choppers zitten Al zien ze er dan indrukwekkend uit, een Impala of een Chrysler biedt nog altijd meer comfort. Motorrijden is een sport en dat geldt ook voor de Amerikanen. Dat het daarbij nog een luxe-sport is, blijkt wel uit de daghuurprijs voor een motorfiets: vijftien dollar. Een auto huur je voor acht dollar voor een hele dag! .

Juist omdat je voor je plezier op een motorfiets klimt, is het succes van de chopper onbegrijpelijk. Het zijn ondingen Leuk om met een sukkelgangetje mee te toeren, waardeloos als je „echt" wil rijden

FLIPPIE FLINK

door Willy Lohmann

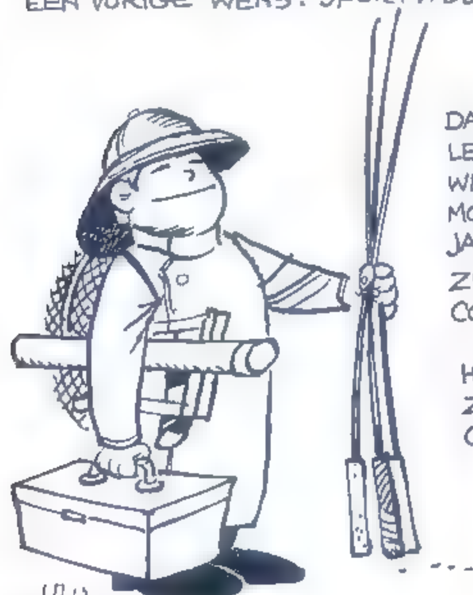
SPORTVISSEN

ALS KIND HAD HIJ EEN VURIGE WENS: SPORTVISSER WORDEN...

VAN ZIJN ZAKGELD KOCHT HIJ ZIJN EERSTE LIESLAARZEN...

DAARNA KWAMEN LEEFNET, VOUWSTOEL, WERPHENGELS MET MOLENS EN VELE JAREN LATER WAS ZIJN UITRUSTING COMPLEET...

HIJ GING NU OP ZOEK NAAR EEN GOED STEKKIE...

MAAR HIJ VOND SLECHTS VIEZE POELEN MET VERVUILD WATER...

DE REDDING KWAM TOEN ÁLLE NEDERLANDERS IN EEN ZEKER PROGRAMMA WAREN VERSCHENEN EN MEN DIENTENGEVOLGE *MOEST* STOPPEN...

ALLE ATTRIBUTEN WERDEN VERKOCHT EN ONZE VRIEND BEMACHTIGDE DE VISSEKOM...!

pep

uithaler

PIM DOESBURG

foto: Rinus Wilms

EMERSON, LAKE & PALMER

Op dit moment is er geen groep zo actief als de Engelse formatie Emerson, Lake & Palmer. De afgelopen 150 dagen is het trio precies honderd maal opgetreden. En steeds voor volle huizen wat we eigenlijk een onbegrijpelijke zaak vinden want datgene wat Keith Emerson (hammondorgel piano en Moog Synthetiser een soort van klavieren voorziene mini computer), Greg Lake (zang, bas, elektrische en acoustische gitaar) en Carl Palmer (drums) op de planken brengen is een nogal moeilijk te verteren stamppot van geluid.
Keith Emerson en Greg Lake ontmoetten elkaar voor het eerst in San Francisco waar ze met hun toenmalige groepen, respectievelijk The Nice en King Crimson, in de Filmore West musiceerden. Tijdens een repetitie van Crimson speelde Emerson op de piano mee. Emerson: „Greg en ik die nog nooit een woord met elkaar gewisseld hadden, kregen tijdens het jammen meteen in de gaten dat het klikte. Toen King Crimson na de tournee door de States de studio inging om de elpee In The Wake of Poseidon te maken, zegde Greg zijn medewerking op omdat hij van Robert Fripp de big boss van die groep, alleen maar op de plaat mocht zingen. Samen besloten we toen een trio op te richten waar we, zoals bekend, Carl Palmer voor aangetrokken hebben die zijn sporen al bij The Crazy World of Arthur Brown en de Atomic Rooster verdiend had. De rest weet je... eind 1970 traden we voor het eerst op."
De pretentieuze Emerson is de grote man van de formatie. Ook in The Nice voerde hij al de boventoon. De nummers van de langspelers die hij met deze combinatie maakte, waren gebaseerd op werkstukjes van componisten als Bach, Dvorak en Sibelius. Het waren niemendalletjes, niet om aan te horen, voorzien van loodzware arrangementen. Op de Bühne verrichtte Emerson halsbrekende toeren. Hij sprong over zijn orgel heen (altijd leuk!), tilde het voortdurend op (ook nooit weg!) en molenwiekte met zijn arm à la Pete Townshend van The Who (het betere copieerwerk!). De verrichtingen van zijn collega's vielen bij deze spektakelstukjes in het niet. Gelukkig kregen ze geen publiek. In de nieuwe formatie ging Keith, die de Moog als uitgangspunt nam, zich wat matigen, wat minder de hoofdrol spelen.
De muziek die hij nu produceert, vinden we stomvervelend. Het is een soort humorloze herrie. Emerson is een uitstekend technicus die alles wat hij op het conservatorium geleerd heeft in zijn muziek verwerkt. Alleen het resultaat slaat nergens op. Maar dat zal Keith een zorg zijn want de kassa rinkelt als nooit tevoren. Ook de laatste elpee, Tarkus, is weer een groot financieel succes. Voor het „libretto" is Greg Lake verantwoordelijk. Mag die jongen ook eens wat doen moet Keith gedacht hebben.
Het verhaal vangt aan met de geboorte van Tarkus, een gordeldier met de eigenschappen van een tank. Het beestje komt uit z'n ei op het moment dat er een vulkaan uitbarst. Achtereenvolgens verslaat de boreling een van mitrailleurs voorziene pterosaurus, een voorwereldlijke vogel en een leeuw met de staart van een schorpioen. Tarkus wordt door deze leeuw in zee gedreven. De vechtpartijen die geleverd worden zouden iets te maken moeten hebben met de huidige bewapeningswedloop. Lake gaat dus op de maatschappijkritische toer, iets wat altijd aanslaat.

tekening Peter de Smet tekst Jan de Rooy

SLOT

De Terrorist

door
Anton Kuyten

illustratie
Jan Sanders

De oude solitaire olifant had de gewoonte om onverwachts uit de wildernis te voorschijn te komen, de gewassen van de akkers te stelen en de inlanders die hem wilden verjagen, te doden. Als jachtopziener was het Simon Wolffs taak deze rover, door de Wa'Kamba's N'dovu genoemd, onschadelijk te maken. Maar de oude man voelde zich niet opgewassen tegen N'dovu. Zijn vriend Harry Fisher, een bekend grootwildjager en gids, had aangeboden hem te helpen. Hun eerste ontmoeting met de terrorist had een verrassend, eigenlijk nogal potsierlijk verloop, hun tweede zou beslissend moeten zijn. Er moest aan N'dovu's terreur een definitief einde gemaakt worden.

De drie mannen — de oude Simon Wolff de jager Harry Fisher en zijn spoorzoeker, de schrale Wanderobbo — lieten nu de overwoekerde plantage achter zich en drongen eveneens het bos binnen. De Wanderobbo ging vóór, gebukt, speurend, zijn met stamtatouages bedekte gezicht uitdrukkingsloos. Achter hem kwam Harry Fisher, gewapend met een lichter geweer nu zijn zware dubbelloops op zo'n riskant moment gefaald had. Bijna had de koelbloedige Engelsman het lot van de vermorzelde Wa'Kamba's gedeeld, was er geen bot in zijn lijf heel gebleven... Toch schrok hij er niet van terug, nu hun eerste ontmoeting met N'dovu niet tot het gewenste resultaat had geleid, om de gevaarlijke solitair te volgen in een bijna ondoordringbaar numnum-bos, een afschuwelijke massa van stekelige doornstruiken, met elkaar verstrengeld als bramen, maar dan vijf meter hoog en dicht als een muur. Je kon er geen vijf passen voor je uit zien.
Hier was de olifant duidelijk in het voordeel. En daar kwam nog bij dat de ochtendmist nog lang niet was opgetrokken, een witte grondnevel omgaf de drie mannen. Maar Harry Fisher wilde de achtervolging niet opgeven. En al was het met kloppend hart, Simon Wolff zag wel in dat hij niet kon achterblijven. Tenslotte knapte zijn vriend hier een gevaarlijk karwei voor hèm op. Dus bleef hij volgen, voortdurend gereed om de haan van zijn geweer te spannen en als het ware op zijn plaats bevriezend als hij meende iets verdachts te horen.
De olifant had de ongelukkige Wa'Kamba's die hun oogst wilden verdedigen, met zijn slurf gegrepen en tegen de grond geslagen. Daar moest Simon Wolff steeds aan denken. Hij had zijn slachtoffers verpletterd onder vijf ton vlees en botten... Simon Wolff kon het niet helpen dat hij steeds verder achter raakte. Hij was nu eenmaal niet van het kaliber waarin men de ware grootwildjager aantreft. Hij vroeg zich af of Harry Fisher nu helemaal niet aan de dode Wa'Kamba's zou denken? En de overweging die hij niet uit zijn hoofd kon zetten, was dat óók Harry Fisher de jongste niet meer was. Fisher zette door, wandelde recht het bos binnen, het soort bos waar een olifant je tot op een afstand van vijf meter kon naderen... of je kon opwachten om de rollen om te keren. En dat meteen na hun eerste riskante ontmoeting met N'dovu.
'Als ik nou niet meteen achter hem aanga en hem grijp, durf ik nooit meer een olifant te jagen,' had hij gezegd.
Hij was dus wèl bang. Hij ook. En toch waagde hij zich verder, zelfs in dit mistige bos. En het was zijn taak niet eens. Simon Wolff schaamde zich en probeerde zich te haasten, probeerde de twee andere mannen in te halen; maar het was alsof zijn voeten vastgezogen werden aan de grond... Harry Fisher kon hij nog vaag onderscheiden, maar de neger was al helemaal onzichtbaar geworden door de witte nevel, die hem had opgeslokt. En Simon had een helder beeld voor ogen: N'dovu stond doodstil zijn achtervolgers op te wachten...
De Wanderobbo stond stil. Er kraakte iets voor hem uit. Hij hief zijn hand op. Wachtte. Luisterde. Hij hoorde niets meer. Stilte. Harry Fisher stond nu twee stappen van de spoorzoeker af en trok vragend zijn wenkbrauwen op. En de gigantische olifant schoof te voorschijn uit de struiken, stil als een mistbank.
De Wanderobbo schreeuwde. Simon Wolff hoorde die schreeuw en bevroor. De kleine neger was onzichtbaar geweest op het smalle pad, maar nu rees hij hoog boven de doornstruiken uit... De olifant had zijn slurf om de nek van de Wanderobbo geslagen en smeet hem weg, meters ver over de doornstruiken. Waar de ongelukkige neersmakte, kon Simon Wolff niet zien.

De knal van Harry Fisher's geweer volgde onmiddellijk daarna. Misschien was het schot raak, maar het stopte de olifant niet. Ook Harry Fisher werd opgepakt door het razende dier omhooggesmeten, over de enorme kop met de wapperende oren heen... Hij belandde op de rug van het dier en rolde omlaag langs de staart. Hoe versuft hij ook was, geen moment liet hij zijn geweer glippen.
Misschien zou de olifant het daarbij gelaten hebben. Hij had Simon Wolff nog niet opgemerkt, die daar een eind terug op het pad in de mist stond, als aan de grond genageld. Bloed stroomde uit een schouderwond toen het gigantische dier zich omkeerde en wilde weglopen. Maar Harry Fisher liet hem niet gaan. Niet na dit alles. Hij hees zich overeind, steunde op zijn ellebogen en schoot opnieuw. Hoe gewond de man ook was, hoe machteloos ook als het op vluchten aankwam, hij richtte evengoed zijn geweer en vuurde. Maar het schot miste.
De knal ergerde N'dovu. Hij stiet een luid, schril getrompet uit en keerde op zijn schreden terug. Weer brak zijn logge massa door de struiken, log maar snel als een locomotief. N'dovu wilde zijn moordenaarswerk afmaken. Hij raakte Harry Fisher nu met zijn slagtanden, smeet hem twee, drie meter verder. Toen deed hij het nog eens, diep grommend in zijn woede. Daarna probeerde hij de bewusteloze man met zijn lange slagtanden te doorsteken, maar ze stonden te wijd uiteen. Toen duwde hij zijn zware kop op Harry's rug om zó het leven uit hem te persen.
Dat was het moment dat Simon Wolff de laatste stap deed, zijn geweer tegen die reusachtige kop drukte en de haan overhaalde.

Alles bij elkaar konden er nog geen twee minuten verlopen zijn sinds de olifant op zijn schreden terugkeerde. In die twee minuten had Simon Wolff geen angst meer gevoeld. Zijn enige gedachte was geweest: DIT MOET STOPPEN.
Afkeer van de slachting die de woedende olifant aanrichtte, dwong hem tot handelen. En hij handelde zo simpel en rechtlijnig als een man maar kon. Hij kwam op het dier toelopen, niet voorzichtig, nee, stram rechtop en met lange, boze stappen. Hij schoot zijn geweer leeg in die kop, op een plek tussen de twee ogen, zonder de zwaaiende slurf te ontwijken.
De olifant verstarde in een halfgeknielde houding. Het was alsof hij langzaam versteende. Hij zakte nog iets verder door, maar stond toen als het ware klem tussen zijn vier gebogen poten. Zijn zware kop met de geduchte slagtanden zwaaide nog één keer omhoog, maar de slurf had alle kracht verloren. Simon Wolff stapte niet eens achteruit, maar stond daar stil en afwachtend terwijl de slurf van zijn schouder afgleed.
De rest van het hachelijke avontuur zou hij zich altijd maar vaag herinneren. Van de toch terug naar het Wa'Kamba-dorp wist hij helemaal niets meer. Hij moest dwars door het ruige land naar de Land-Rover zijn gelopen om hulp te halen. De dorpelingen volgden hem naar de plek, waar hij de jager en zijn spoorzoeker bij de dode olifant had achtergelaten. N'dovu, met zijn kolossale ruwe roodbruine huid, leek een miereheuvel in het zonlicht dat eindelijk begon door te breken. Het laatste schot had de Terrorist voorgoed „gestopt".
Harry Fisher was bewusteloos. Zijn hoofd rustte in de schoot van de Wanderobbo, die bloedend uit duizend diepe schrammen maar overigens ongedeerd, uit de doornstruiken te voorschijn was gekropen. De kleine neger neuriede een soort klaagzang, alsof zijn baas al dood was... De dorpelingen maakten een soort draagbaar van takken en kledingstukken en droegen Harry Fisher naar de Land-Rover. Simon Wolff reed naar een missiepost aan de Loekoeiedi-rivier, waar zijn vriend zes weken lang verpleegd werd. Twee gebroken ribben, een beschadigde nier, ontelbare kneuzingen en een hersenschudding. Hij was er, volgens de missiepaters, nog goed van afgekomen.
Daarna waren de grootwildjager en zijn spoorzoeker nog een week te gast bij Simon Wolff. In die week spraken ze helemaal niet meer over hun avontuur. Maar de slagtanden van de Terrorist stonden op de veranda en leverden een stilzwijgend bewijs van zijn dood. En er ging geen dag voorbij of een afgevaardigde van een of ander naburig dorp bracht een geschenk; een geit of een mand met vruchten. De Wanderobbo werd ceremonieel opgenomen in de stam van de Wa'Kamba's en keerde terug met het bericht dat de jachtopziener een nieuwe naam had gekregen: Bwana N'dovu.
'En ik?' vroeg Harry Fisher.
'Maar baas,' zei de Wanderobbo met een dun lachje, 'iedereen weet toch dat Bwana N'dovu het helemaal alléén heeft gedaan.'

DICK TRACY de

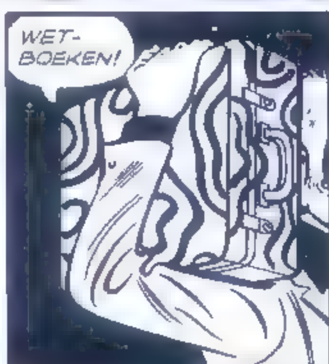

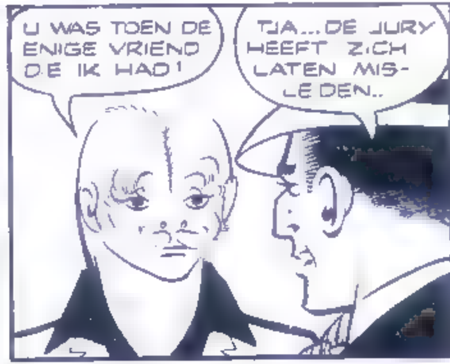
terugkeer van GROOVY

DOOR:
CHESTER GOULD
VERTALING:
FRITS VAN DER HEIDE

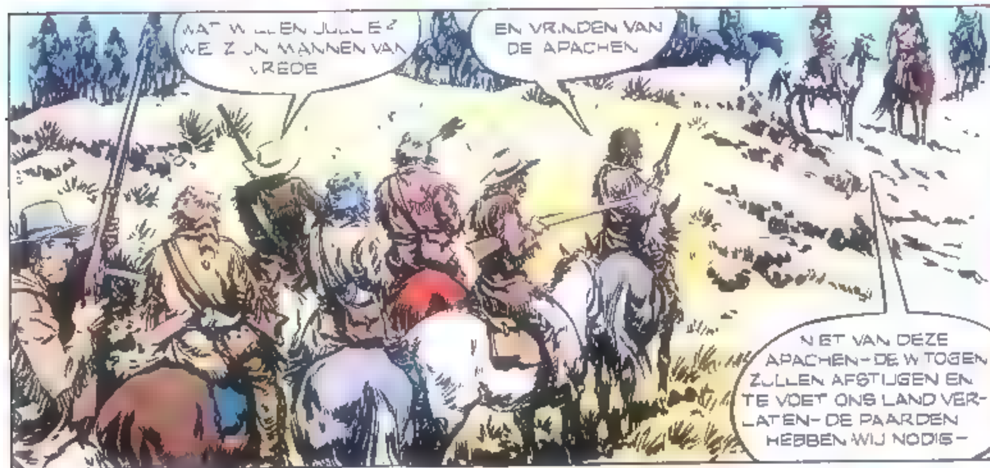

WORDT VERVOLGD

MANGAS COLORADAS

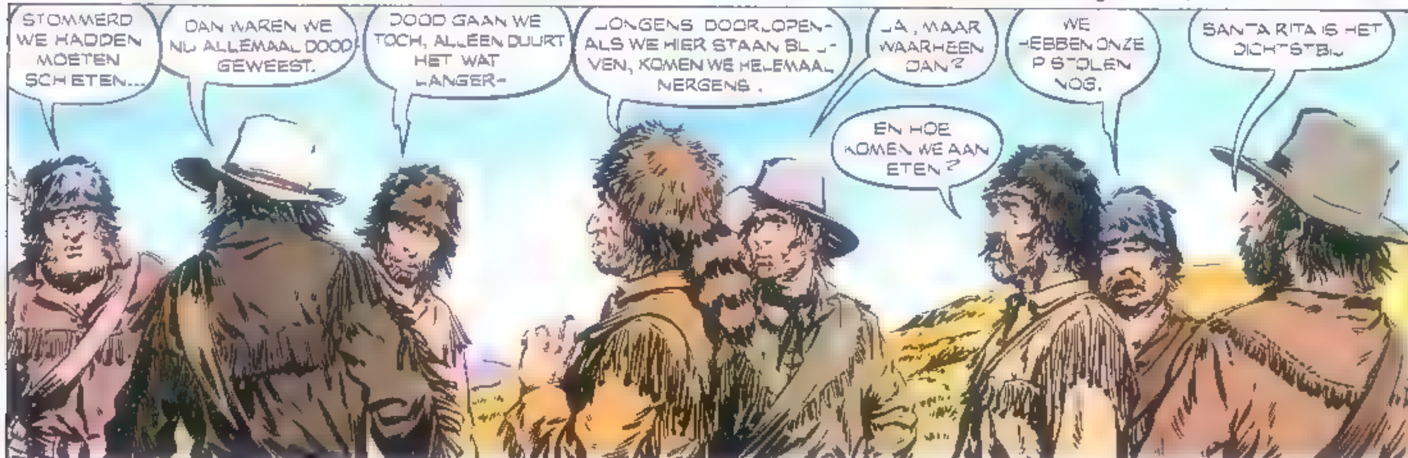

WOESTIJN VAN WRAAK

DOOR
HANS G. KRESSE
MET MEDEWERKING VAN
ANTON KUYTEN

Cuchillo Negro wil de pelsjagers doden, maar Pah-Di houdt dat tegen. Wel ontnemen de Indianen de witogen hun paarden en huiden..

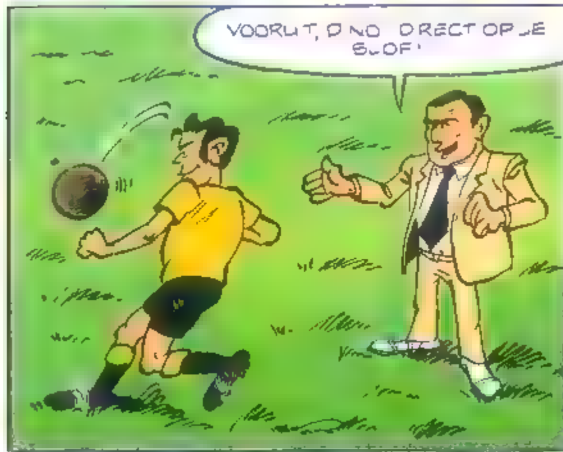

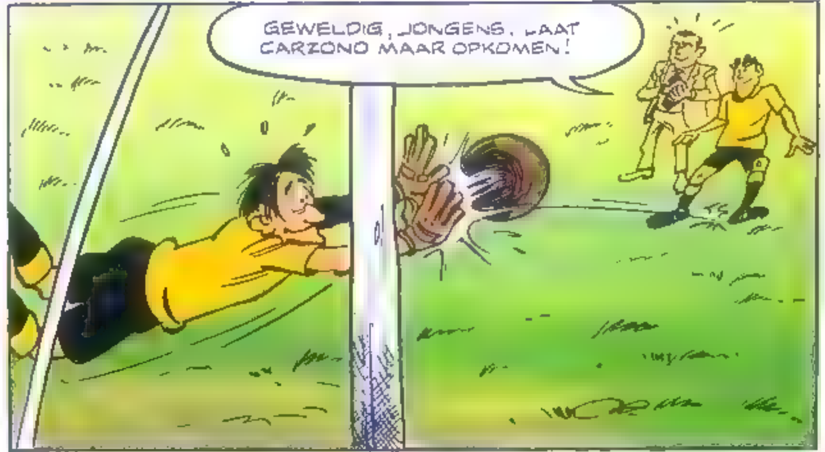

WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

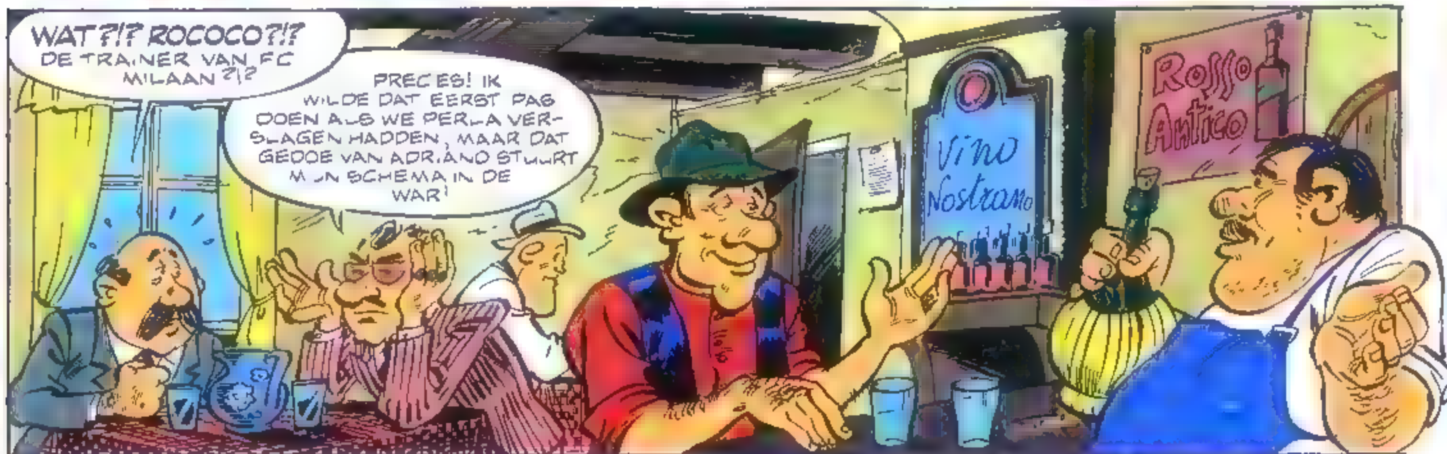

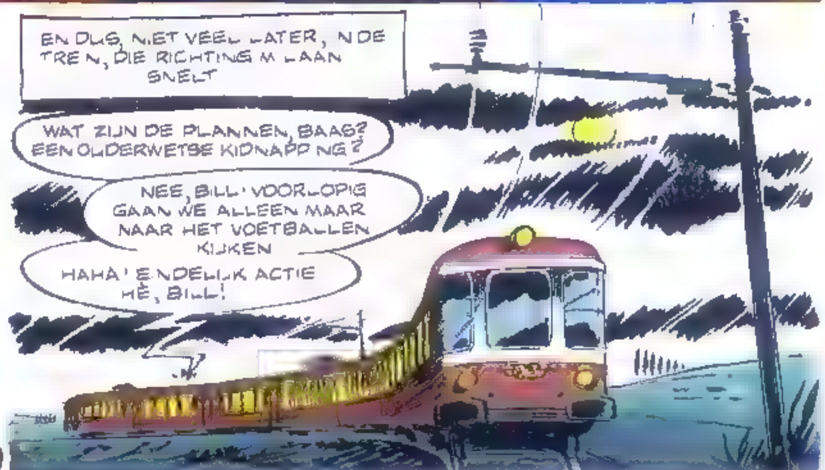

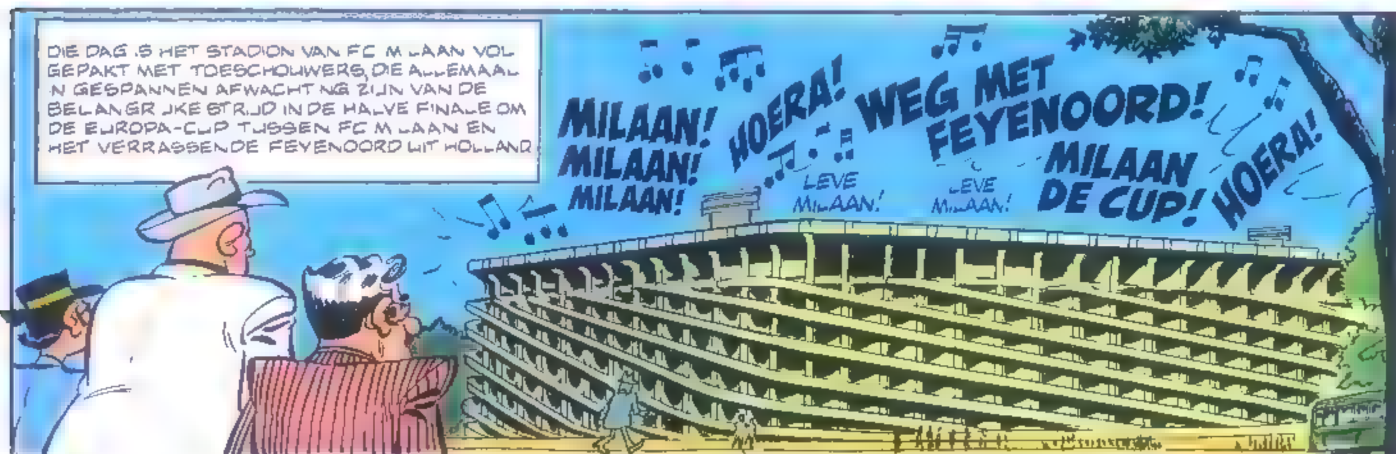

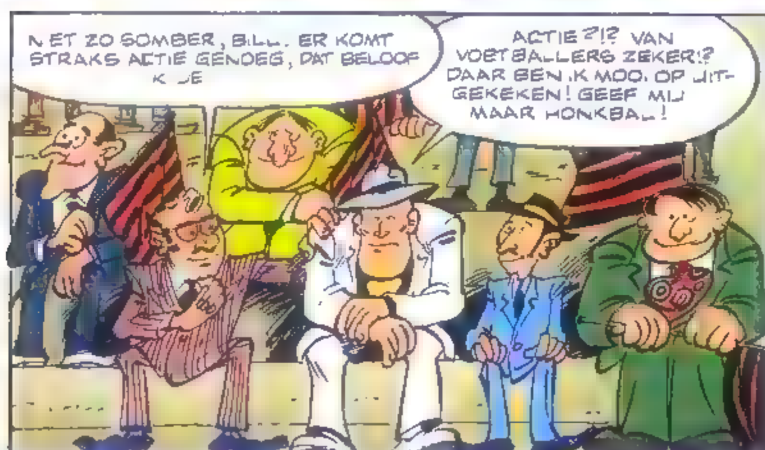
TEKST
DICK MATENA

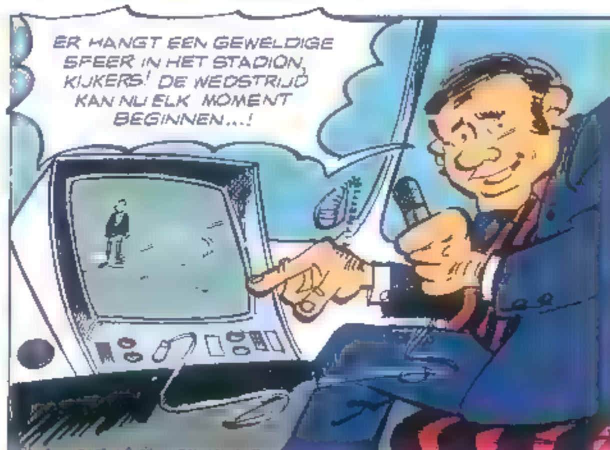
TEKENINGEN
DINO ATTANASIO

CHANTAGE en VOETBAL

Adriano heeft Macaroni een loer gedraaid Zijn mannen blijken behoorlijk te kunnen voetballen Wat is Macaroni verder van plan?

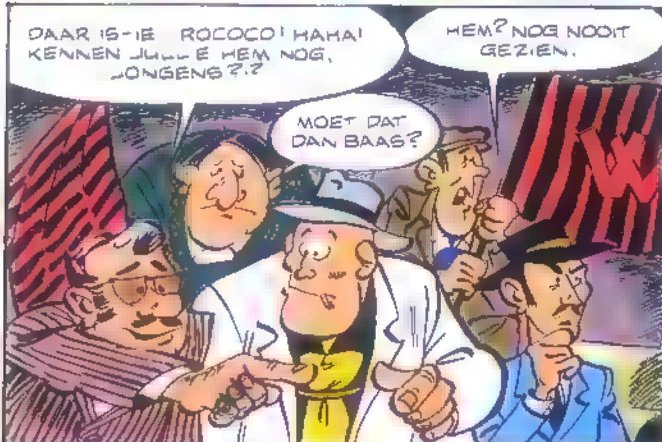

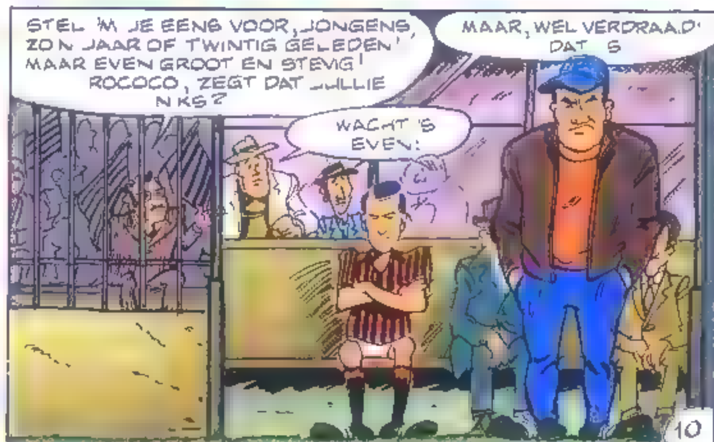

WORDT VERVOLGD

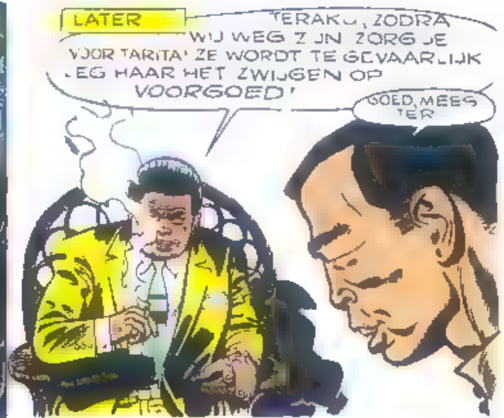
MICK TANGY

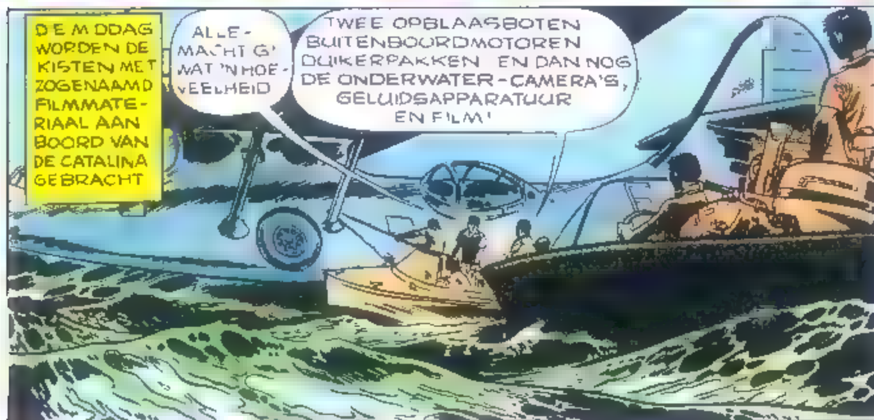
TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: JIJÉ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

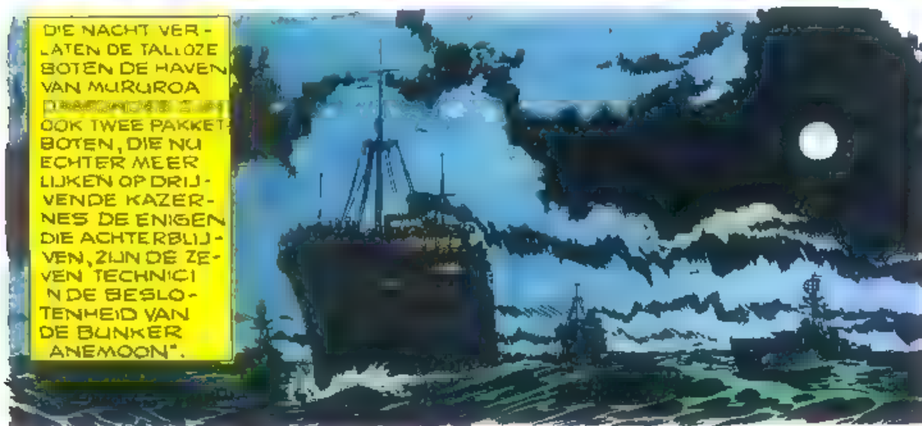

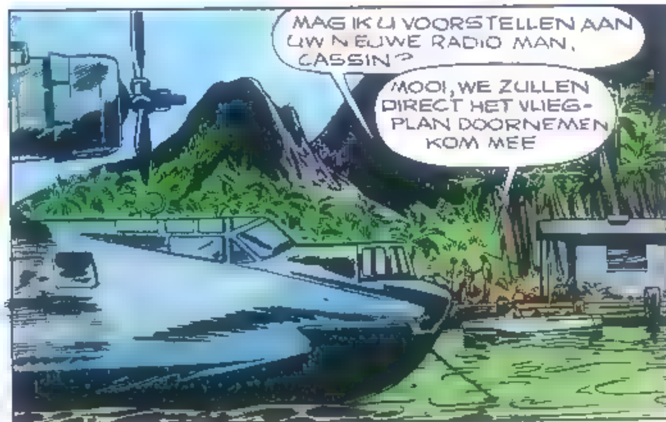

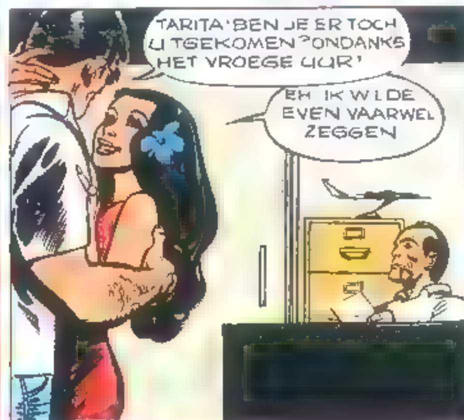

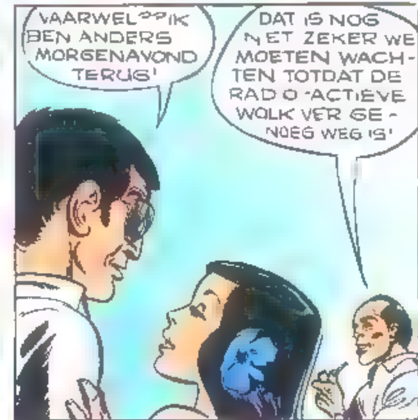

GEVAAR OP MURUROA

Onbekend met de ware identiteit van de heer Soung Foo, is Cassin met de gehele ,,filmploeg'' opgestegen. En dan, op de basis Hao

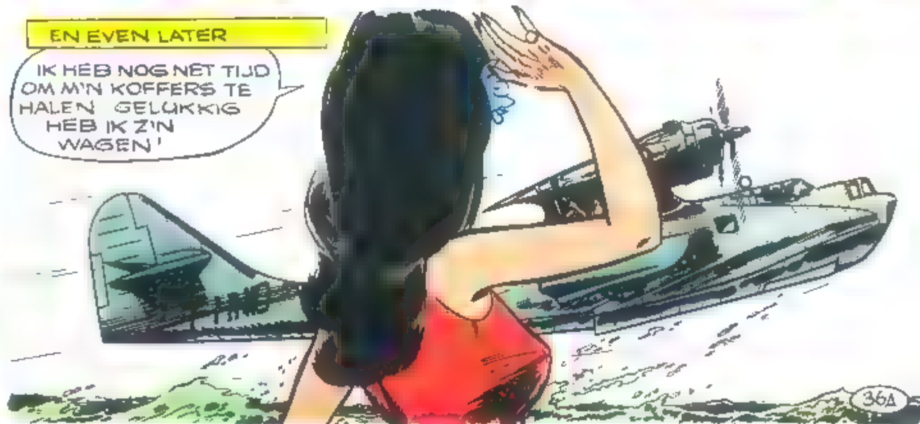

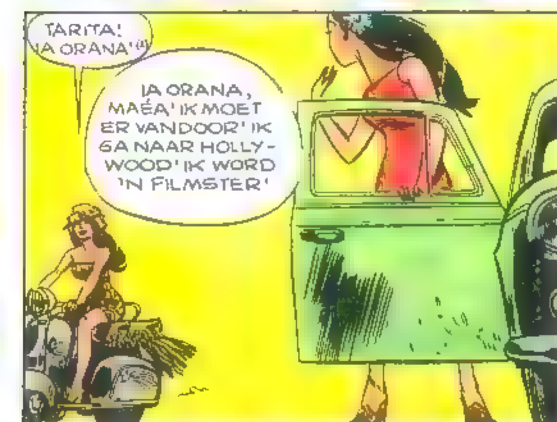

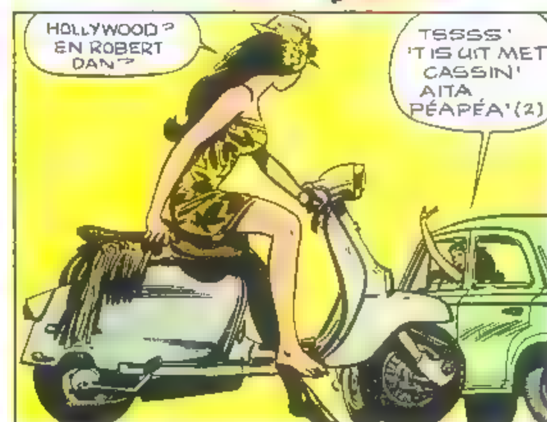

(1) HALLO

(2) DOET ER NIET TOE

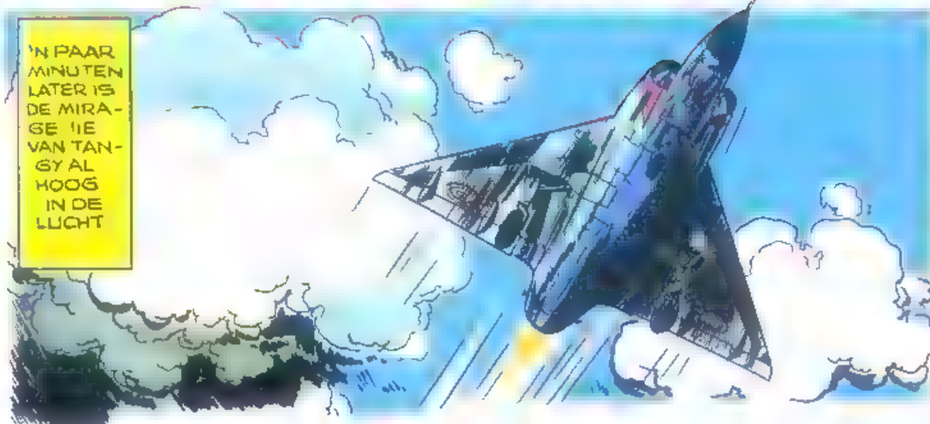

MICK TANGY

GEVAAR OP MURUROA

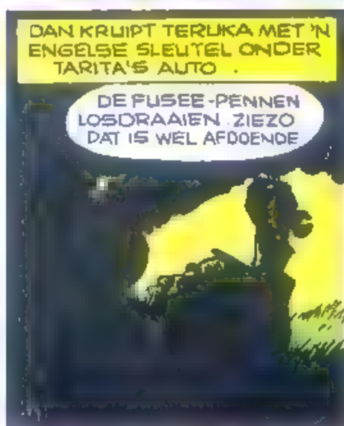

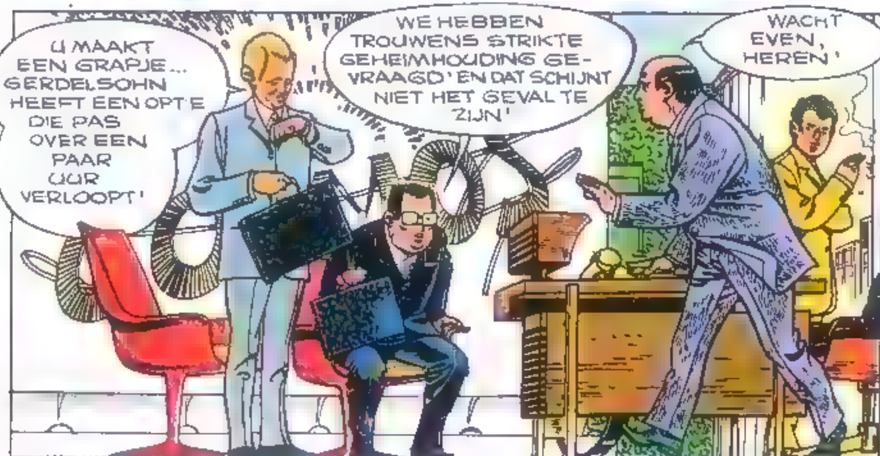

WORDT VERVOLGD

ROB PALLAND

DOOR HERMANN
EN GREG
VERTALING
JAN DE ROOIJ

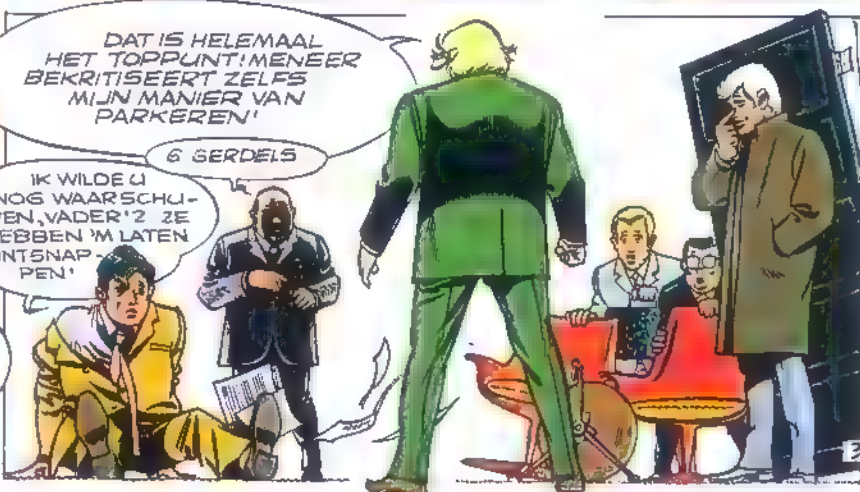

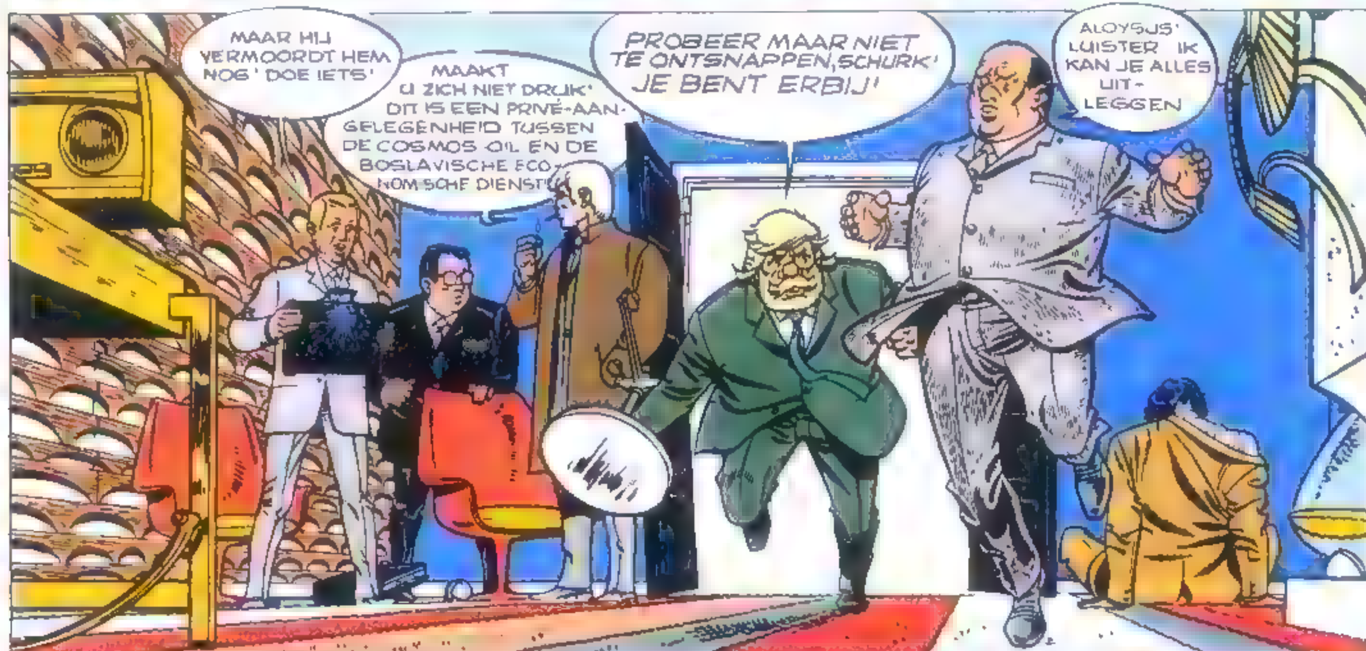

AVONTUUR IN MANHATTAN

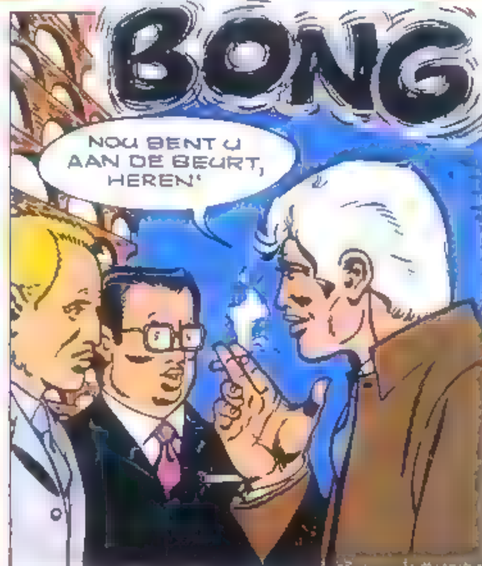
Gerdelsohn is erin geslaagd te ontsnappen. Als z'n concurrent Morrow het contract over olieboringen wil tekenen, rent hij binnen .

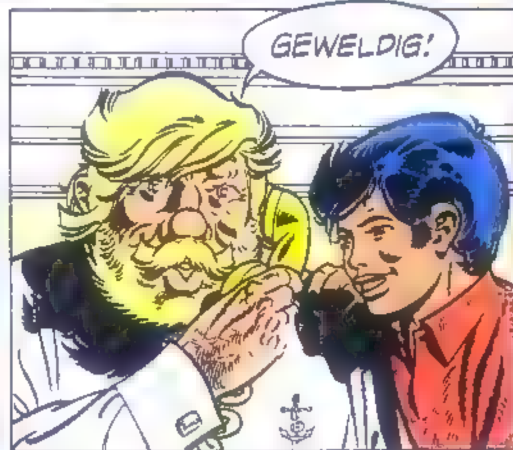
ROB PALLAND

WAT VERTEL JE ME NOU, BARNEY? DAT KAN NIET WAAR ZIJN! GERDELSOHN IS HIER EN...

DUS JE HEBT HEM GEVONDEN? JAMMER DAT HET TE LAAT IS! TWEE KERELS HEBBEN ONS VOOR DAG EN DAUW UIT BED GEHAALD. ZE BESCHULDIGEN ONS VAN BEDROG. DE HELE ZAAK LEKT NU NATUURLIJK UIT. ZE ZIJN HIERNAAST MET DE BOSLAVIERS FOTO'S AAN HET BEKIJKEN!

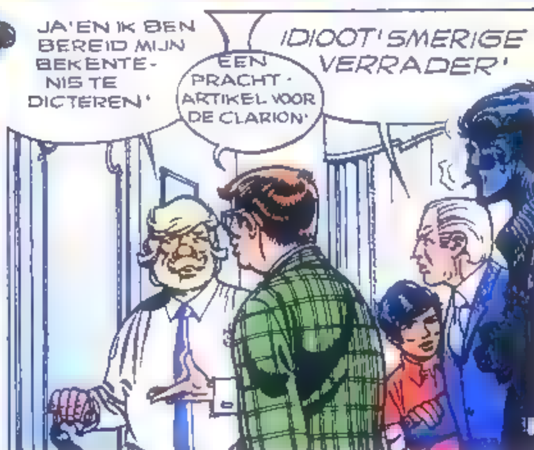

DAT MOETEN DIE LUI VAN DE CLARION ZIJN... LUISTER, JE KUNT NU MAAR ÉÉN DING DOEN...

JA, IK LUISTER... JA...

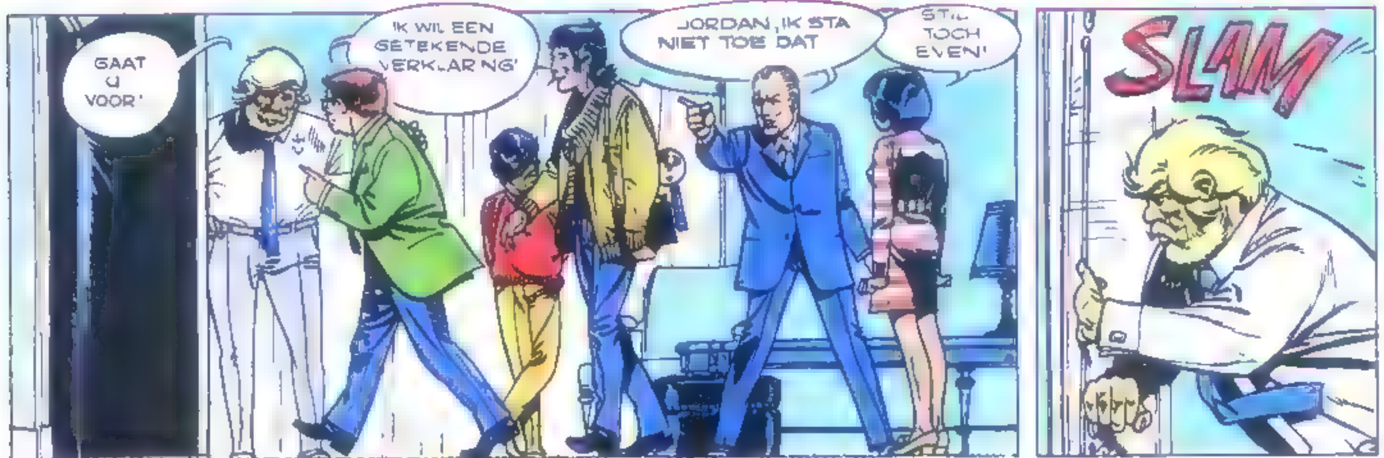

GEWELDIG!

WE HEBBEN DE FOTO'S STUK VOOR STUK BEKEKEN EN D'R IS GEEN TWIJFEL MOGELIJK! DIE MAN IS DE ECHTE GERDELSOHN NIET!
IK WIL ZIJN VINGERAFDRUKKEN EN HIJ MOET IN ONZE AANWEZIGHEID ZIJN HAAR WASSEN!
DIT IS KRANKZINNIG! MENEER GERDELSOHN...

LATEN WE MAAR STOPPEN MET DIE KOMEDIE, BARON! WE KUNNEN BETER DE WAARHEID ZEGGEN...
DUS U GEEFT TOE DAT U ALOYSUS GERDELSOHN NIET BENT!

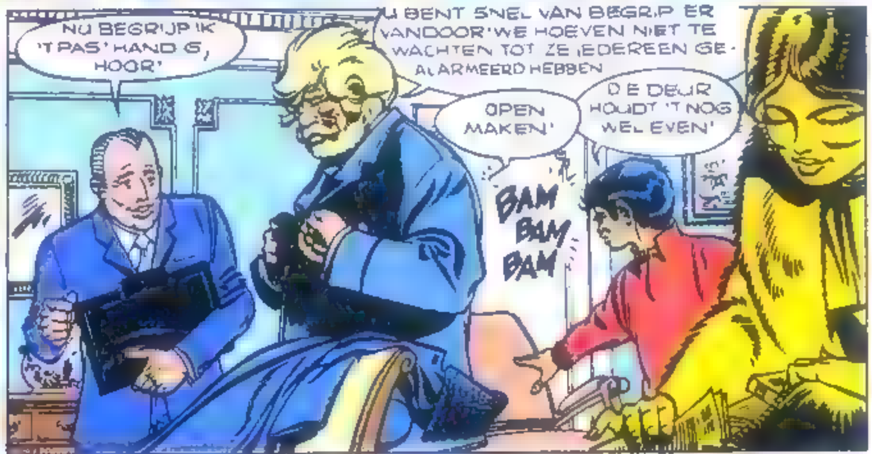

JA! EN IK BEN BEREID MIJN BEKENTENIS TE DICTEREN!
EEN PRACHTARTIKEL VOOR DE CLARION!
IDIOOT! SMERIGE VERRADER!

AVONTUUR IN MANHATTAN

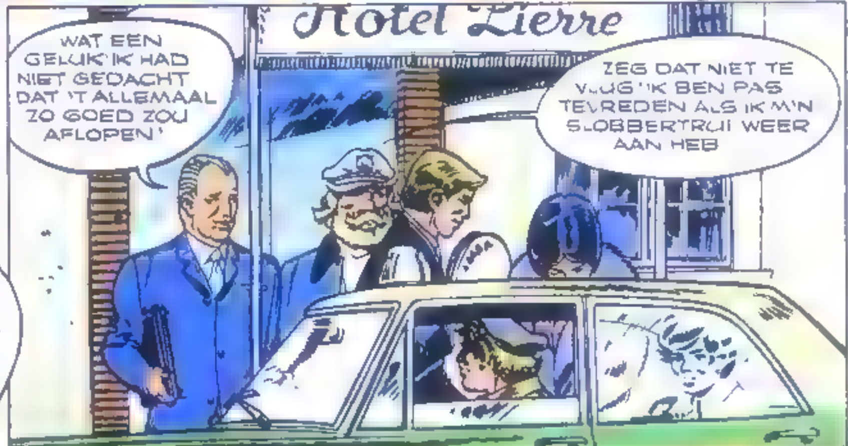

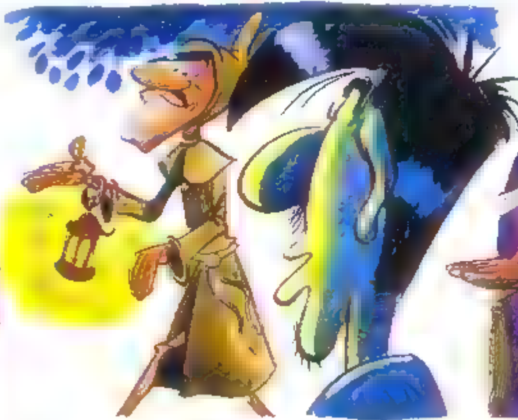
WORDT VERVOLGD

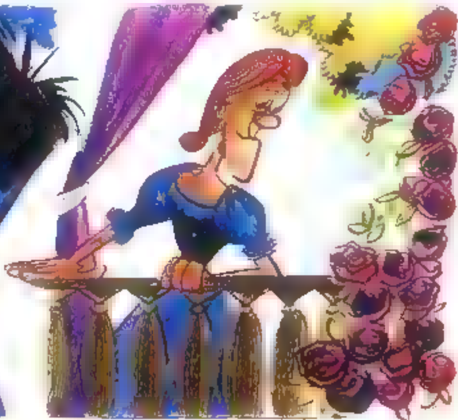
VARIATIE OP CYRANO

EERSTE BEDRIJF
Eerste tafereel
EEN HOND: Wat zien ik? Het is voorwaar geen rammelaar. Het dunkt mij, ik zien wat ik niet zien. Dit moet een wonder heten. Zo zout heb ik nimmer het gevreten. *(Snuffelt)* En dan in zulke felle kleuren. Zij tekenen het lichaamsdeel in geuren. Men zegt mij dat mijn kokkerd er mag zijn, maar deze is, voorwaar ik het zie, eveneens zeer fijn.
AANPLAKBILJET: Het is ik "zie", eerste persoon enkelvoud. Gij doelt mijn neus, mijn vriend, ik tors hem met plezier. Ik koester hem bij dag en nacht, want al had ge het niet verwacht, hij is uitnemender dan die van menig dier dat zich op zijn neus voor laat staan. Leert van mij wat nederigheid als het aankomt op voorkomendheid.
Tweede tafereel
CYRANO: Allen voor één, één voor allen. Vrienden, staan wij als pallen? Ik vraag het u!
MUSKETIERS: Nou ja, als het moet. *(Dan krachtig)* Allen voor één, één voor allen!
(Af)

TWEEDE BEDRIJF
MUSKETIER: G[illegible] geen is liefelijker dan Roxroxroxane, m[illegible] maar hoe g[illegible] geef ik stotstotstotstotterend van mijn liefvde kond? Hoehoehoe vert. t. t. tel ik haar datdatdat ik wel ben gegegezond, maar wat lllllangzaaaam in de mond?
(Zaal geeft open doek en lacht zich naar)
TWEEDE MUSKETIER: Met bloebloebloemen!
NACHTWAKER: Negen heit de klok.
TWEEDE MUSKETIER: Veveverzin een slililist!
([illegible])
Jeje ejeje hehehehebt wawawat gegemist!
CYRANO *(tegen zichzelve)*: Hij bemint Roxane, de tedere bloem, ik bemin haar evenzeer. Zijn geringe spraakgebrek breekt hem niet de nek, maar ziet zij mijn neus, dan is de keus voorwaar voor de stotteraar. *(Luider)* Ik spreek voor u. Blijft verborgen in't struststruikgewas!
EERSTE MUSKETIER: Aaaaaaangegegegenononononomememen!
ROXANE *(verschijnt op balcon)*: Warm voor de tijd van 't jaar maar het kon koeler.

DERDE BEDRIJF
EERSTE MUSKETIER: Rorororororoxroxroxa
ROXANE: Hoort het vlietje kalmpjes murmelen.
CYRANO *(onder balcon, fluistert)*: Kop dicht!
(Dan luider) Bloem van deze nacht, woorden schieten hier te kort, 'k wou je zeggen wat ik op m'n hart heb leggen. Het gaat hierom: Mijn hoop die het simpelste doet leven, heeft nimmer nog zoveel verlangd. Mij is gebleven het sterven nu.
EERSTE MUSKETIER: Dadadadat is dododododonders momomomooi gezegd!
ROXANE *(ontroerd)*: Dat moet wel liefde zijn.
CYRANO *(zachtjes)*: Die knul stottert zelfs met de degen. 't Is toch gemeen. Ik heb geen kans voor chanche-gek. Ik stort me in het reclamewezen.
Tweede tafereel. Het beleg van Atrecht. Het strijdgewoel is op zijn hoogst. Men hoort een kanonschot, direct gevolgd door hoefgetrappel van links.
CYRANO: Haha, mijn neus, 't is heus, is eerste klas kanonnevlees. Maar de Spanjool heeft wel zeer onzuiver gericht. Hojo vivat, mijn eer zit nog aan mijn gezicht!

DE BERGERAC

door Edmond Rostand

tekeningen: Henk Albers tekst: Jan van Gelderen

VIERDE BEDRIJF

Bode komt komt op. Geeft brief af. Af. Stotterende musketier wil in brief kijken.

ROXANE: Af!

MUSKETIER: Ahahahahaf?

ROXANE: Ja af! Het is een schrijven van Cyrano. Ik voel het. Maar wat schrijft hij grote letters.

MUSKETIER: Zijzijzijzijn neneneus zit hem in de weg!

ROXANE: Is slechts een klein gebrek. Mij stoort het niet. Aan een gelaat zo edel, ziet men vijf zes centimeter meer of minder niet. Ik vind hem knap.

MUSKETIER: Zezezezeg mamamamaaar dededededecimeters!

ROXANE: Je bent jaloers! Dat is platvloers! Scheer je weg! Ik wil slechts Cyrano, zeg.

Musketier scheert zich weg.

ROXANE: *(brieflezend)* „Lieve Roxane. Hoe gaat het met jou? Met mij gaat het goed. Het weer is hier uitstekend, hoe is het bij jullie? Je toegenegen Cyrano"

ROXANE: Ik verga van liefde, maar hij heeft het er nooit eens over. Op naar het klooster. *(Af) (Doek)*

VIJFDE BEDRIJF

Vijftien jaar later. Roxane zit in de kloostertuin en borduurt. Zij denkt aan Cyrano, die zij nog immer bemint, maar van wie zij slechts brieven heeft gekregen. (Cyrano komt op).

ROXANE: *(verbergt haar verbazing achter borduurwerkje):* Wie we daar hebben!

CYRANO: Mjier ben ikdjan!

ROXANE: Ik versta je niet.

CYRANO: Ik bjen wjat njeusverkjouden. Mjaar djat bejlet mje njiet mje mjijn eeuwige ljiefde tje kjomen verkljaren. *(Cyrano begint ontroerd te snikken. Dit duurt enige tijd).*

CYRANO: Hè hè, dat lucht op. Dat gesnotter. Eindelijk kan ik weer eens normaal adem halen. Het is werkelijk een ramp zo'n neus. Een normaal neus snuit even in zijn zakdoek, maar ik. . .nou ja. . .daar kwam ik niet voor. *(Zet zich in postuur)* Roxane, nu wij beiden boven de huwbare leeftijd zijn gekomen, is het tijd om je eens te vertellen dat ik de hele wereld heb afgereisd met alleen jouw beeld voor ogen. Alles wat ik deed, deed ik voor jou, maar ik durfde je niet onder ogen te komen met die neus van mij. Mal eigenlijk, hè?

ROXANE: *(ontroerd)* Mallerd.

CYRANO: Ik heb mijn hartesmart en liefde schriftelijk vastgelegd. *(Leest voor).* Lieve stip stip stip doorhalen wat niet verlangd wordt. Toen ik jou voor de eerste keer zag/hoorde was het mij alsof een bliksemflits zich in mijn hart boorde. Ik was volledig van de kaart. Maar ik weet: ik ben je niet waard. Aanvaard mijn liefde, mijn gehele hart en er zal geen gelukkiger musketier op de hele aarde zijn. *(Lange stilte.)*

CYRANO: Het spijt me, edele bloem, maar ik ben, als gehard krijgsman niet gewend om zo maar vrij te spreken als het zaken des hartes betreft. Weet dat ik je bemin vanaf het eerste ogenblik dat ik je zag. Het was alsof een bliksemschicht zich in mijn hart boorde. Ik was volledig van de kaart. Maar ik wist: ik was je niet waard. *(Even is het zeer stil)*

ROXANE: Ik heb altijd van jou gehouden. Je neus zag ik niet eens, daar heeft men mij op moeten attenderen.

CYRANO: Dus je hield van mij? Je hebt altijd van mij gehouden?!? *(Zijgt neder en sterft)*

COMMANDANT VAN DE MUSKETIERS: Gegroet. Hij was een goed mens. (DOEK)

LUCKY LUKE

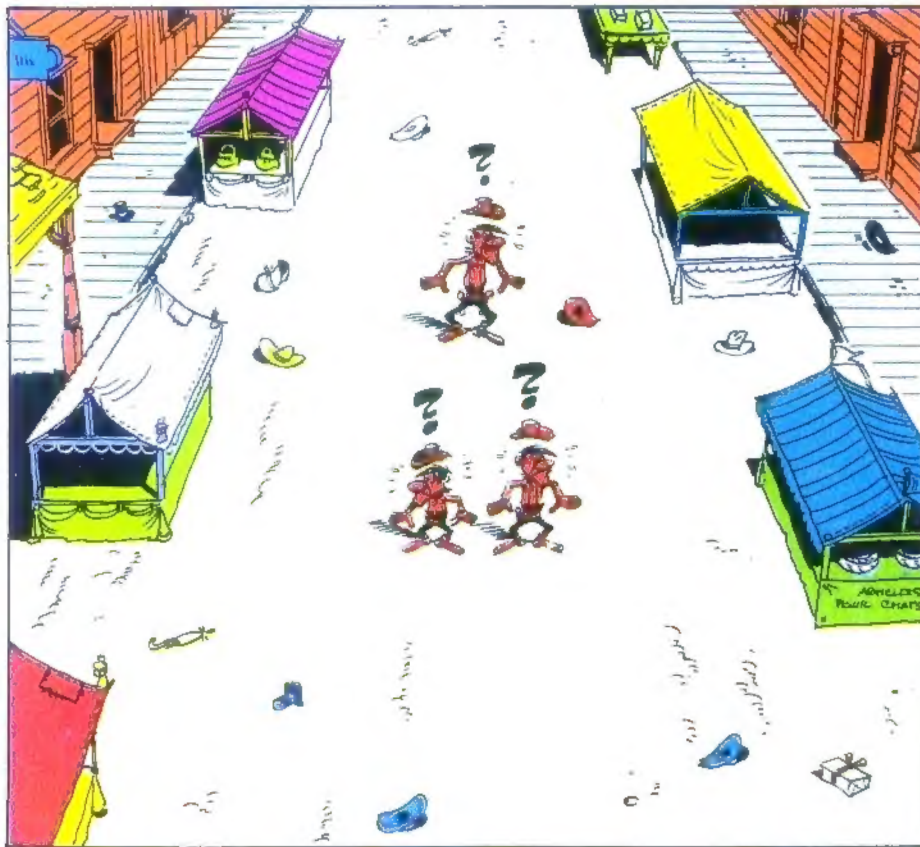
TEKST
GOSCINNY
TEKENINGEN
MORRIS

De Daltons zijn grandioos in de val gelopen die Lucky Luke voor ze heeft opgezet, maar Ma laat het er niet zomaar bij zitten...

MA DALTON

BEWAAK ZE GOED, SHERIFF! MA EN JOE ZULLEN NIET LANG OP ZICH LATEN WACHTEN!
DE HELE STAD IS OP Z'N HOEDE, LUKE!

DONKERE ANGSTWOLKEN PAKKEN ZICH SAMEN BOVEN HET LIEFLIJKE CACTUS JUNCTION...
PUF! PUF! PUF!

TERWIJL IN DE HUT VAN DE DALTONS...
SNUF! SNUF! SNUF!

HATSJOE!!

WAT IS ER, JOE?
IK HEB ZE NIET GEVONDEN! WEL DIT AANPLAKBILJET!

JE BROERS ZIJN ER INGEVLOGEN!
DA'S JAMMER VOOR ZE!

MOETEN ZE MAAR NIET VAN DIE STOMMITEITEN UITHALEN! ZE HADDEN BRAAF BIJ U MOETEN BLIJVEN EN 'T AAN MIJ MOETEN OVERLATEN!
JOE, JIJ BENT 'T BREIN VAN DE FAMILIE! JE MOET JE BROERS BESCHERMEN!

JE WAS VROEGER AL EEN MOEILIJK KIND OM OP TE VOEDEN! JE LIJKT DAN OOK HET MEEST OP JE ARME VADER! DAAROM HEB IK ALTIJD EEN ZWAK VOOR JE GEHAD!

IK VIND 'T AFSCHUWELIJK ALS MIJN JONGENS UIT ELKAAR ZIJN! JE BROERS IN DE GEVANGENIS, ZONDER JOU! BLOOTGESTELD AAN AL DIE SLECHTE INVLOEDEN! DAT KAN NOOIT GOED GAAN!

JOE?
SNIF!

GOED MA! IK GA ZE ZOEKEN! ALS IK LUCKY LUKE MAG HEBBEN!

JA, M'N LIEVERDJE! HARDE BOLSTER... BLANKE PIT!
BOEHOEHOE!...

MORRIS + GOSCINNY

LUCKY LUKE

OMA DALTON

